DE NIEUWSBODE,
VERSCHIJNT OP DINSDAG VAN IEDERE WEEK door J. QUINTUS, Redacteur & Eigenaar.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING.
$ 2,00 per jaar, stiptelijk IN VOORUITBETALING. Indien niet binnen de zes maanden betaald wordt, zal $2,25, en indien niet voor den afloop des jaars betaald wordt, alsdan zal $2,50 in rekening gebragt worden.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 6 tot 12 regels, voor de eerste plaatsing - - 1,00
Voor 6 regels of minder, dito, dito - - - - - - - 0,50
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - - - - 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.

DE NIEUWSBODE.

ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD-AMERIKA.

6de JAARG. NO. 20. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 22 MEI 1855. GEHEEL NO. 280.

DE NIEUWSBODE,
IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK, BY J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Terms.
$ 2,00 per year strictly IN ADVANCE.
All letters must be post paid.

Advertising:

One column one year,	$40
Two-thirds do. do. do.	30
One-half do. do. do.	[illegible]
One-quarter do. do. do.	15
One Square, (twelve lines) one year,	[illegible]
" " six months,	[illegible]
" " three months,	[illegible]
" " one week,	[illegible]
Each subsequent week	0,25
Business card, not over six lines, per year.	$[illegible]

Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, den 19 April. Wij vernemen dat, door Frankrijk en Engeland ernstige vertoogen aan ons gouvernement zijn ingeleverd over den handel in wapenen uit Belgie, welke over Pruissen verboden zijnde, thans over Nederland zoude worden gevoerd, om van daar op eene of andere wijze den weg naar Rusland te vinden. Indien die bewering waarheid bevat, dan is het zeer te wenschen, dat onze regering daartegen krachtige maatregelen neme, want het ware toch niet te verdedigen, dat onze handel en scheepvaart werden in gevaar gebragt ten gunste van vreemde fabrikanten, die over ons land den vijand van met ons bevriende mogendheden van wapenen voorzien. [*N. Rott. Ct.*]

De minister van buitenlandsche zaken vestigt, in de *Staats courant* van den 16den, op nieuw de aandacht van het handeldrijvend en zeevarend publiek op de ernstige waarschuwing in 1854 gedaan, tegen den verboden vervoer van oorlogs contrabande.

— Men verneemt dat de pogingen tot het treffen eener minnelijke schikking over den afstand der regten van de stad Leiden op den droog gevallen Haarlemmermeerpolder zijn mislukt en de aangevangen regtsvordering tegen den Staat der Nederlanden onverwijld zal worden voortgezet.

— De met de jongste mail bij het departement van kolonien uit Suriname ontvangen berigten omtrent den gezondheidstoestand aldaar, luiden bevredigend.

De gele koorts, welke in genoemde kolonie laatstelijk onder de schepelingen van Zr. Ms. stoomschip *Curaçao* heeft geheerscht, schijnt geweken te zijn:—terwijl de pokken (omtrent welker waren aard de geneeskundigen van gevoelen verschillen), ofschoon nog heerschende, echter; voor zoo ver bekend was, geene slagtoffers maakten.

UTRECHT, 22 April. Gisteren overleed alhier een onzer meest geachte oud marine-officieren, de vice-admiraal *J. C. Koopman*, lid van het hoog militair geregtshof, adjudant van Z. M. in buitengewone dienst, kommandeur van de Militaire Willemsorde en van den Nederlandschen Leeuw, grootkruis van de orde van de Eikenkroon, begiftigd met het metalen kruis, de medaille voor de citadel van Antwerpen, en met het teeken van 35jarige trouwe dienst.

AMSTERDAM, 13 April. Aan de diaconie der Nederd. Herv. gemeente te Haarlem is, bij testamentaire dispositie van nu wijlen mevrouw de wedúwe *Tirion*, de aanzienlijke som van *f* 20,000 vermaakt.

— De musicale societeit *Cecilia*, te Mechelen in Belgie, zal in de maand Junij eerstkomende in de hoofdsteden van Nederland concerten geven, waarvan de geheele opbrengst, zonder aftrek der hierdoor ontstane reis- en verblijfkosten, zal strekken tot ondersteuning der lijdenden door den jongsten watersnood. Het gezelschap bestaat uit 160 werkende leden; de president is een der geachtste senatoren, en onder de commissarissen bevinden zich vier leden van de Kamer der Vertegenwoordigers.

— Volgens berigten uit Veenendaal staat het water, veroorzaakt door de doorbraak aan den Grebbedijk, aan het boven- en beneden-einde nog ongeveer een voet op de landerijen en zakt zeer langzaam weg, vooral nu de rivier wassende is; echter zijn de straten droog en vele menschen, die bij hunne, meest geheel ingestorte, huizen kunnen komen, beginnen aan de weder opbouwing te denken, doch het is treurig om de verwoesting te zien.

AMSTERDAM, 19 April. De commissie uit gedeputeerde staten der door den jongsten watersnood geledene provincien des lands, zal, onder het presidium van den graaf van *Limburg Styrum*, commissaris des Konings in Gelderland, in de volgende week te Arnhem bijeenkomen, ten einde de schadevergoeding te regelen, welke uit de algemeene collecte kan plaats hebben. De opgaven van de verschillende gemeente-besturen moeten bereids ingekomen zijn, van welke sommige nog in loco aan een nader onderzoek worden onderworpen. Men spreekt er van, dat alle bijzondere collecten, hoe en van welken aard ook, zoo publieke als minder algemeen bekende, bij die rekening in aanmerking zullen genomen worden, opdat de eene provincie, gemeente of [illegible] boven de andere bevoorregt worde.

— Het prov. geregtshof van Noord-Holland heeft *J. D. Bakker* schuldig verklaard aan het opzettelijk stichten van brand in een bewoond gebouw (de gevangenis te Hoorn), terwijl het te voorzien was dat menschenlevens daardoor in gevaar kwamen, en hem te dier zake veroordeeld tot de straffe des doods.

— Te Montfoort is door burg. en weth., in de laatste aldaar gehoudene vergadering van den raad dier gemeente, ter tafel gebragt een voorstel tot *afschaffing* van den accijns op het gedisteleerd. Daar door den heer *van Frankenhuijsen*, die zijne bevreemding over dat voorstel te kennen gaf, met aanwijzing van het nadeelige er van, zoo voor de armen-administratie als voor de zedelijkheid, daarentegen werd voorgesteld, om den reeds gestelden accijns te verhoogen en het tappersbedrijf te beperken, is die zaak commissoriaal gemaakt.

ASSEN, 12 April. De dorpsorganist te Roden heeft al zijne goederen gelegateerd *aan het orgel* dat hij ruim eene halve eeuw bespeelde. Kerkvoogden hebben bereids met dankbaarheid de nalatenschap aanvaard.

GRONINGEN, 14 April. De landverhuizing uit deze provincie naar N.-Amerika heeft voor dit jaar reeds weder een' aanvang genomen. Eergisteren zijn hier 19 personen doorgereisd, die hunne reis over Harlingen derwaarts zullen nemen, en Woensdag zijn ongeveer 80 personen ingescheept om over Rotterdam naar de nieuwe wereld te gaan. Deze personen zijn uit de gemeenten Uithuizen, Uithuizermeeden, Uskwerd, enz. afkomstig. De redenen van hun verlaten van den vaderlandschen grond is het zoeken van betere middelen van bestaan.

— Het koolzaad heeft in het *Oldambt* door de vorst weinig geleden, zoodat het reeds begint op te groeijen en een goed gewas belooft; wintergerst daarentegen is reeds veel omgeploegd, en veel nog als twijfelachtig blijven staan, terwijl niet vele stukken bijzonder goed zijn.

Van den 17den. Zaturdag namiddag, omstreeks twee uur, ontstond er te *Midwolde* brand in de schuur van de boeren behuizing van den heer E. E. NANNENGA. Door spoedig aangebragte hulp was men den brand schielijk meester en meende men dien geheel gebluscht te hebben. Doch eenige uren later, te acht uur in den avond, brak de brand op nieuw uit, en verbreidde zich zoo snel, dat er aan geene blussching meer te denken viel, zoodat de schuur met de zomerwoning en alles wat men daaruit niet heeft kunnen redden, tot asch verteerd werden en in een' puinhoop veranderd.—Het voorste gedeelte der behuizing, hetwelk door eenen brandgevel van de schuur was gescheiden, is door doelmatige en spoedig aangebragte hulp behouden gebleven. Vier kalveren en drie schapen zijn bij deze brand omgekomen. Het overige vee benevens de paarden heeft men gelukkig kunnen redden.— Ook de huismeubelen hoewel zeer beschadigd, zijn geborgen. Naar men zegt, zijn huis en meubelen voor brandschade gewaarborgd. De oorzaak van dezen brand is niet bekend.

— Hoe de Nederlandsche taal kan worden geradbraakt door onze Oost-Friesche naburen, toont weder de volgende aanmerking, voorkomende in het vaarplan van de Leer-Delfzijler Eems-stoomboot maatschappij voor Maart en April 1855: "De stoomboot zal, wanneer de *omstendigheden* het toelaten, altijd naar Emden varen, in *de tegenovergestelde val intusschen* bij de sluis aanleggen en hebben *sich* de *passagier* dan aldaar *intevinden*, ook *voor de* transport der reisgoederen *zelf* te zorgen; de afvaart zal in de laatste plaats ½ uur *laater, als* in het vaarplan opgeteekend, plaats vinden."

— Te Harlingen zijn in het begin dezer week elf zeelieden, behoorende tot de equipage der stoomboot *Leeuwarden*, aangekomen met berigt, dat dit vaartuig den 26sten Maart bij Oporto als wrak is verkocht voor *f* 18,000.

BREDA, 17 April. Gisteren avond hebben aan den spoorweg van Antwerpen naar Breda ongeregeldheden onder het werkvolk plaats gehad; hoofdzakelijk omdat eenigen hunner hooger loon eischten, anderen aanzetten zich tot een komplot te vereenigen en de werkenden verhinderden den arbeid voort te zetten. Dien ten gevolge is heden morgen de officier van justitie, de luitenant der marechaussees met een' brigadier en 4 manschappen vertrokken, wien het op de plaats mogt gelukken de orde te herstellen en de belhamels te verwijderen.

Inmiddels is een sterk detachement infanterie den geheelen dag alhier marschvaardig gehouden.

Aan den Moerdijk hebben insgelijks ongeregeldheden onder het werkvolk plaats gehad.

TILBURG, 13 April. Schier dagelijks ziet men eene menigte paarden, ossen en koeijen doortrekken, welke van hier naar Belgie en vervolgens naar Frankrijk worden verzonden; een Belgisch koopman heeft gisteren bij de heeren gebroeders *van de Griendt*, te 's Bosch, 46 ossen voor de som van *f* 11,776 aangekocht, hetwelk gemiddeld *f* 256 per stuk bedraagt; ook worden sedert eenige dagen vele schapen in deze provincie door Fransche kooplieden aangekocht, welke niet zoo als vroeger voor Engeland, maar voor Frankrijk zijn bestemd.

— Te Doornik zijn de kleederen van een' lantaarnopsteker door het ontvlammen van lucifers, die hij bij zich had, l. l. Zondag bij het uitdooven der lantaarns in brand geraakt, en eer hij hulp had bekomen, was hij zoo vreeselijk gebrand, dat zijn gansche ligchaam als 't ware geroosterd was, en hij onder onlijdelijke smarten is bezweken.

— Van wege de koninklijke maatschappij voor Zoölogie in Belgie is dezer dagen een rapport openbaar gemaakt, waarin onder anderen voorkomt, dat het paardenvleesch met het slagtvleesch in prijs gerezen is, en thans vijf-en-dertig francs kost, voor de hoeveelheid, die in 1853 nog met vijftien francs betaald werd. Hieruit wordt opgemaakt, dat er thans door menschen, hetzij bewust of onbewust, drie maal zooveel paardenvleesch genuttigd wordt als vroeger.

RUSLAND-TURKIJE.

Het bombardement van Sebastopol heeft een aanvang genomen. Alzoo is van het herhaald uitstel geen afstel gekomen, en heeft zich de stille hoop van velen niet bevestigd, dat nog zonder nieuw bloedvergieten door de diplomatie een einde aan den oorlog zou zijn gemaakt. Van de zijde der Russen zoowel als van die der geallieerden zijn thans depeches uit de Krim van den 10den bekend geworden, de hervatting van den strijd berigtende. In de depeche van generaal *Canrobert*, wordt gezegd: Den 9den dezer is het vuur uit alle Fransche en Engelsche batterijen tegen de vesting geopend: het beheerscht dat van de Russen, en heeft een merkbaar voordeel. Den 10den des ochtends was alles wel.

Prins *Gortschakoff* van zijnen kant meldt: In den ochtend van den 9den, te 5 uur, is uit al de batterijen der geallieerden eene sterke kanonnade begonnen, die tot den avond voortduurde; ook des nachts had een sterk bombardement plaats, hetwelk den volgenden dag werd herhaald. Wij beantwoordden het vuur met goed gevolg en veroorzaakten den vijand gevoelige verliezen. Aan onze zijde bedraagt het verlies 833 man aan dooden en gekwetsten.

Bijzondere brieven uit het Engelsche leger, loopende tot den 30sten Maart, melden, dat den 26sten en twee volgende dagen niet minder dan 8000 bommen van 10 en 13 duim over den spoorweg van Balaclava naar de belegeringswerken vervoerd waren. Bovendien waren iederen dag 500 gevulde 8duims bommen en 32ponds kogels op ezels, en 500 ledige 10duims bommen op de artillerie-wagens vervoerd. Voor elk kanon waren nu 600 kogels in het kamp, en elk mortier zou van een gelijk getal bommen voorzien worden; nu moesten nog omstreeks 200 bommen voor elk mortier aangevoerd worden, en daarvoor zouden denkelijk nog vier dagen noodig zijn. Het ontbrak dus niet aan middelen en toebereidselen om Sebastopol tot een' puinhoop te schieten.—Aan den anderen kant maakten de Russen alle toebereidselen voor een' krachtigen tegenstand. Door het gunstige weder waren zij in staat om uit alle streken des lands toevoeren te bekomen.—De electrische telegraaf tusschen de vleugels van het Engelsche leger en lord *Raglan's* hoofdkwartier, alsmede tusschen dit hoofdkwartier en dat van sir *Colin Campbell* te Kadikoi, was nu in volle werking. De bevelhebber kon dus in een oogenblik vernemen alles wat in elk gedeelte van zijn verspreid kamp, tot in de uiterste loopgraven, voorviel en bevelen derwaarts zenden.—Balaclava was als 't ware eene geheel nieuwe stad geworden; bijna al de oude huizen waren gesloopt, en vervangen door knappe houten woningen.—Het weder bleef zeer veranderlijk; in de laatste dagen was het op nieuw koud en verwachtte men zelfs sneeuw; men vreesde dat die onbestendigheid nog de geheele maand April zou voortduren.

Van de Russische zijde wordt gemeld, dat nu ook de 7de divisie, of de eerste van het 3de korps, welke zoo lang aan de monden van den Donau heeft gestaan, naar de Krim is opgebroken; dat ook de eerste divisie van het korps kurassiers, sterk 24 eskadrons, derwaarts in aantogt is; dat Perecop door eene divisie infanterie wordt bezet, en de weg van Eupatoria derwaarts door eene tweede divisie;—dat voor het overige op eenigen afstand van die stad liggen vier regementen lansiers en vier regementen dragonders, welke laatste gezamenlijk 40 eskadrons sterk zijn, en dat het gros van het Russische leger te velde aan de zijde van Simferopol geposteerd is.

— Het is moeijelijk, of beter gezegd onmogelijk, uit de Weener depeches met eenige zekerheid iets over den waren stand van zaken aldaar op te maken. Dan eens geven zij eenige hoop op een' gunstigen afloop der conferentie, dan weder schijnt die hoop nooit verder verwijderd geweest te zijn. Zoo veel is zeker, dat Vrijdag nog niets beslist was en dat het vertrek van lord *John Russel* nog eenige dagen is uitgesteld.

Ook de Zaturdag gehouden twaalfde zitting der conferentie heeft nog tot geene beslissing nopens het 3de waarborgpunt geleid. Evenwel zijn de zittingen der conferentien geschorst en dus nog niet voor goed afgesprongen, ofschoon de heeren *Russel* en *Drouin de Lhuys* van hunne medeleden afscheid hebben genomen.

Bovendien zijn een aantal geruchten in omloop, die wij hier mededeelen, zonder voor de waarheid te willen instaan. Men zegt dan: 1) dat in de Donderdag gehouden conferentie de vertegenwoordigers der Westersche mogendheden hare nadere voorstellen (eischen) omtrent het derde waarborgpunt nauwkeurig hebben omschreven, en dat deze door Oostenrijk zijn goedgekeurd; 2) dat vorst *Gortschakoff* Maandag aan de conferentie een bepaald antwoord zou geven, op den eisch der geallieerden tot vermindering der Russische zeemagt in de Zwarte zee, en dat waarschijnlijk Rusland bij zijne weigering zou volharden; 3) dat prins *Gortschakoff* in de conferentie een voorstel heeft gedaan, om Pruissen toegang te verleenen tot de beraadslagingen der groote mogendheden, welk voorstel alleen van de zijde van Turkije was ondersteund; 4) dat Pruissen voornemens is bij den Duitschen bondsdag een voorstel in te dienen, strekkende om te doen verklaren dat, aangezien de twee eerste der vier waarborgpunten bereids zijn aangenomen, Duitschland geen belang meer heeft bij de Oostersche kwestie; 5) dat de besluiten, te Londen dezer dagen tusschen den Keizer der Franschen en de leden van het Britsche kabinet genomen, geen hoop meer overlaten op eene minnelijke schikking, en dat de Russische tegenvoorstellen niet aanneembaar waren verklaard.

De *Morning Post* meldt nopens den stand der conferentien:

"De nieuwe Russische instructien weigeren eene beperking van Ruslands magt in de Zwarte zee en willen evenmin die zee voor de oorlogsschepen van alle natiën sluiten (neutraliseren). De geallieerden van hunne zijde, dringen bepaaldelijk op een en ander aan. *Gortschakoff* heeft daarop een uitstel van 48 uren gevraagd, ten einde per telegraaf van Petersburg het bevel te kunnen erlangen, om al dan niet de onderhandelingen voor goed af te breken. Maandag zal hij het eind-woord zijns Keizers aan de conferentien mededeelen. Alle hoop op den vrede beschouwt men als vervlogen. Lord *John Russel* zal tot den 25sten of 26sten dezer te Weenen blijven."

Eindelijk deelt nog de telegraaf het berigt mede, dat in de gisteren (*Maandag*) gehoudene conferentie Rusland de voorstellen der verbondene mogendheden over den inhoud en de uitlegging van het 3de waarborgpunt *verwerpt*. Lord *Russell* zou heden en *Drouin de Lhuys* morgen uit Weenen vertrekken.

Dit laatste berigt heeft den meesten grond van waarschijnlijkheid voor zich. Wordt het bevestigd, dan is nu de tijd van een krachtigen oorlog aangebroken, een oorlog, waarvan men het einde ook in de naaste toekomst niet kan te gemoet zien.

— Velen willen van de hervorming van het Turksche rijk door Engeland en Frankrijk niets weten. In een schrijven van eenen geleerde, die onlangs Klein-Azie bereisd heeft, en waarschijnlijk den hertog *van Brabant* en zijne gemalin op de reis naar Jeruzalem vergezellen zal, komen de volgende behartigingswaardige woorden voor:

"Men heeft u de waarheid gezegd, het Turksche rijk vergaat door bederf; maar het heeft, gelijk alle rijken van dien aard, een langen doodstrijd. Slechts de wederzijdsche ijverzucht der Westersche mogendheden steunt het nog; daar deze wedstrijd nog lang duren zal, kan ook het einde nog langen tijd verschoven blijven. Ik ben Aziatisch Turkije in alle rigtingen doorgetrokken. Overal heb ik ellende en regeringloosheid, en onderdrukking van den zwakke door den sterke gevonden. Men zegt dat men Turkije in betere overeenstemming met Europa brengen wil; dat is onmogelijk, en wel eenvoudig wegens godsdienstige oorzaken. Koran en bijbel zijn en blijven onverdragelijk te zamen; men kan de Turken en hunne hoofden uit Konstantinopel en Europa verdrijven; maar men kan ze evenmin beschaven als bekeeren. Zij zullen liever in het binnenste van Azie terugtrekken, en dan zal men de tijden van *Mahomed II*, weder beleven."

ZWEDEN.

Brieven uit Zweden, met name uit Stokholm, spreken van een zeer oorlogzuchtigen geest, welke onder de midden- en lagere klassen der Zweedsche bevolking heerscht, en van den diep gewortelden haat tegen Rusland. Bij de inschrijvingen voor de militaire dienst, welke thans in Zweden plaats hebben, nemen velen daaraan in opgeruimde en vrolijke stemming deel. Rusland schijnt ook niet te veel op de Zweedsche politiek te bouwen, daar het de Finsche vestingen buitengewoon versterkt en laat wapenen, vooral die, welke aan de grenzen van beide staten liggen.

ENGELAND.

LONDEN, 18 April. De Londensche dagbladen zijn opgevuld met het mededeelen van bijzonderheden omtrent de luisterrijke ontvangst van den Keizer en de Keizerin der Franschen. Deze gebeurtenis is ook wel waardig er de aandacht op te vestigen. Zelden levert de geschiedenis een zoo treffend voorbeeld van lotsverwisseling als dat thans wordt aanschouwd. Op dit oogenblik buigt zich de vorstin, in wier bezittingen de zon niet ondergaat, voor den man die slechts zes jaren geleden, zich als vlugteling onder de millioenen van menschen te Londen verloor en ter nauwernood in staat was om in de behoeften des levens te voorzien. Het op zijne regten en vrijheden zoo naijverige Engelsche volk roept thans met eene buitengewone geestdrift het welkom toe aan den vreemden souverein, die de constitutionele orde van zaken ten eenenmale heeft gefnuikt en het alleenheerschend gezag tot het uiterste heeft gedreven. Engeland bekroont thans het verleidelijke en hoogst gevaarlijke stelsel, dat "het welslagen van ondernemingen den ondernemer regtvaardigt." Eene ontleding of opsomming van het *hoe en waarom* kan gevoegelijk vermeden worden, doch het besef dat eene omkeering van verhoudingen, zoo als die welke thans aan de wereld vertoond wordt, eene gewigtige beteekenis heeft voor Europa, is onweerstaanbaar.

Reeds hebben wij medegedeeld, dat de hooge gasten terstond na hunne aankomst te Dover, waar zij door prins *Albert* werden opgewacht, naar Londen zijn gereisd en die stad onder de uitbundigste toejuichingen in een open rijtuig waren doorgereden om zich naar Windsor te spoeden. Aldaar waren eerebogen en versieringen van allerlei aard in menigte aangebragt. Toen het geschut de komst van den trein aankondigde, doorliep een elektrieke schok de menigte. Het oorverdoovend gejuich was hier sterker dan ergens. Door de Koningin ontvangen, die vergezeld was van den prins *v. Wallis*, de prinses, den hertog *van Cambridge* en den prins *van Leiningen*, en een talrijk gevolg, waaronder alle grootwaardigheden in hun officieel gewaad, lord *Palmerston*, lord *Clarendon*, enz., nam de Koningin den arm van den Keizer, de Keizerin dien van prins *Albert*. Den grooten trap opgaande, gingen allen de troonzaal in. Hier werden de personen van 't gevolg van weerszijden gepresenteerd. Na deze plegtigheid was er groot diner in de zaal te St. George.

Gedurende hetzelve deed zich herhaalde malen de muzijk der grenadiers hooren, spelende het *Partant de la Syrie*, terwijl na het diner, de muzijk van den kapel der Koningin andere stukken uitvoerde.

De tweede dag van het verblijf des Keizers te Windsor was nog veel luisterrijker dan de eerste. Eene ontelbare menigte reizigers kwam daar aan, en te elf uur des morgens kon men zich in het koninklijk kasteel ter naauwernood den doorgang banen. Men had gedacht dat de Keizer en de Keizerin deel aan eene jagtpartij nemen zouden, maar zij hebben de voorkeur aan eene wandeling in het park gegeven en aldaar de boerderij en de onlangs aangelegde modelpachthoeve bezigtigd. Tegen drie uur kwamen negen prachtige rijtuigen aan, waarin de lord-maire en de leden van den gemeenteraad gezeten waren. Vóór hen, werd eene deputatie uit den raad van Windsor toegelaten, die den Keizer een adres aanbood, voor hetwelk hij zijnen dank betuigde. Toen traden de sheriffs van Londen en Middlesex binnen, om Z. M. te vragen, wanneer het hem behagen zou de gelukwenschingen van den Londenschen raad te ontvangen, waarvoor de Keizer Denderdag aanstaande bepaalde.

Dezelfde personen, benevens den lord-maire, werden toen andermaal binnengelaten, om den Keizer en de Keizerin tot bijwoning van het banket uit te noodigen, hetwelk dien dag in de Guildhall zal gegeven worden.

Na nog andere receptien woonden de Keizer en de Keizerin eene groote revue in het Park bij. Na afloop der revue, die twee uren duurde, keerden HH. MM., te midden eener zeer groote hen toejuichende menigte, naar het kasteel weder, waar eene groote maaltijd in de zaal van Sint George was aangerigt. Te middernacht bragt eene speciale trein de uit Londen gekomen gasten derwaarts terug.

DUITSCHLAND.

In weerwil van de hinderpalen, welke de meeste Duitsche regeringen aan de landverhuizers trachten in den weg te leggen, trekken uit alle deelen van Zuid-Duitschland talrijke scharen van deze lieden naar den Rijn, om dien stroom af te zakken. Deze beperkende maatregelen hebben geen ander gevolg gehad, dan dat thans, in plaats van enkele personen, groote gezelschappen, ja zelfs geheele gemeenten een nieuw vaderland gaan opzoeken.

— In de nabijheid van Emmerik is men druk bezig met de werkzaamheden aan den spoorweg naar de Hollandsche grenzen. Indien geene bijzondere belemmeringen plaats hebben, zal de aarden baan, van die grenzen af tot Emmerik en verder, tegen het einde van het jaar gereed zijn.

— Men heeft het berigt ontvangen van een groot ongeluk, dat den 17den dezer in de haven van Memel heeft plaats gehad. Eene stoomboot heeft aldaar schipbreuk geleden, waarbij 43 Belgische steenbakkers, die zich aan boord bevonden en die aangenomen waren om te Memel eene steenbakkerij te vestigen, het leven hebben verloren.

— De *Weener Ztg.* bevat heden eene krachtige waarschuwing tegen het plan eener toekomstige landverhuizing naar de Nederlandsche overzeesche koloniën.

— Men verzekert, dat de Pruissische regering niet voornemens is om het aanbod van Frankrijk aan te nemen, hetwelk aan Pruissen voorstelde om gemeenschappelijk over de afschaffing van den Sondtol te Koppenhage te onderhandelen. Zij schenkt aan de Fransche regering geen volkomen vertrouwen, en wil van Denemarken de afschaffing van den Sondtol niet afdwingen, maar er eene behoorlijke schadeloosstelling voor toekennen.

— In Pruissen klagt men zeer over dene overbevolking der gevangenissen. Er zijn daar tegenwoordig 50- tot 60.000 gevangenen; het getal is op sommige plaatsen zoo groot, dat het vijfmaal het getal bij de voorschriften bepaald overtreft.

— Volgens officiële mededeelingen, bedraagt de schade, door de jongste overstroomingen in de distrikten van Dantzig en Marienwerder aangerigt, niet minder dan 18 millioen daalders. Daarbij hebben 115 menschen het leven verloren.

— In de op den 14den April gehouden zitting van het genootschap voor aardkunde, heeft professor *Ehrenberg* medegedeeld, dat dr. *Barth* den 17den November j.l. uit de binnenlanden van Afrika nog een' brief had gezonden.

— In de nabijheid van Coblenz, aan den weg naar Keulen, heeft men eene groote begraafplaats uit zeer ouden tijd ontdekt, en aldaar vele wapenen van verschillende soort, als lansen, lange slangswaarden, punten van pijlen, en velerhande vaatwerk, uit gebakken klei vervaardigd, gevonden. De graven zijn in rijen vijf à zes voet van elkander geplaatst. De overblijfselen van geraamten en schedels waren in goeden staat; de laatste lagen alle met het voorste gedeelte naar den grond gekeerd.

— De Engelsche vloot, onder bevel van den admiraal *Dundas*, is den 19 te Kiel binnengeloopen.

— De Engelschen voeren thans uit Australie eene zonderlinge koopwaar in. Daar de Wilden voortreffelijke tanden bezitten, besloten zij van deze gelukkige ontdekking gebruik te maken. Zij beloofden aan deze arme drommels voor iedere tand die zij zich lieten uittrekken, een doek, of een lint of eene andere kleinigheid. Deze handel wordt thans in het groot gedreven, zoodat geheele kisten met tanden uit Australie te Londen komen. Van hier dat menige Engelsche dandy een heerlijk stel tanden bezit dat van de tegenvoeters komt.

— In Sleeswijk wemelt het van personen, die tot elken prijs de voorhanden zijnde levensmiddelen ten behoeve der Fransch-Engelsche Oostzeevloot opkoopen. Zoo is gezocht [illegible] vee.

FEUILLETON.

Eerste ontdekking en kolonisatie van het vasteland van NOORD AMERIKA.

R. VAN HINLOOPEN LABBERTON,
phil. theor. et litt. hum. Cand. te BUFFALO, N. Y.

1. FLORIDA.

(*Vervolg van No. 191.*)

In zijne hand droeg hij eene soort van schepter welke met schitterende vederen prijkte en bij verhief hem meermalen met dreigende gebaren tegen het land der Natchez. Hierop nam hij eenige koorntjes in zijn mond, die hij tusschen zijne tanden vermaalde. Vrienden (sprak hij tot zijne krijgers) even als mijne tanden die koorntjes vermalen zoo zullen wij ook onze vijanden vernietigen. En terwijl hij een met water gevulden nap gaan, die hij langzaam ledig liet loopen, riep hij uit: zoo zal hun bloed vergoten worden. Alle Indianen herhaalden luidkeels dezen vloek. De Kazike trad van de hoogte om den zoo even verklaarden krijg aan te vangen. Gedurende den nacht ontstond een nieuw geschreeuw in het leger der Indianen. De Kazike vuurde nogmaals hun moed aan en zij zwoeren allen niet terug te keeren dan na eene geduchte wraak uitgeoefend te hebben. Volgens de opgaven der verspieders waren de Natchez onvoorbereid en de Kazike wilde hen liever overvallen dan met open geweld aangrijpen. Men naderde hun eerste dorp en poogde de verschillende toegangen te bezetten, opdat niemand zoude kunnen ontkomen. Toen de Kazike inrukte, waren echter alle Natchez verdwenen en men konde zich alleen van eenige levensmiddelen meester maken. De wraak moest dus verschoven worden en het verdriet hierover werd zooveel inniger als men op de vrije plaats, rond welke de woningen stonden, groote palen (de folterpalen der gevangenen) waarnam. Aan de palen hingen nog bloedige stukken vleesch en bosjes haar, een schouwspel dat de krijgsknechten in woede deed ontvlammen. De vlammen van het verlatene dorp verkondigden den landstreek hunne onverzoenlijke wraak, terwijl zij tevens tot [illegible] bij hunne zegedansen dienden. Daar de Kazike en de Spanjaarden de vijanden niet al te ligt wenschten te laten ontkomen, begaven zij zich op marsch naar het gebergte, hun vermoedelijk toevlugtsoord. Men ontdekte echter geen spoor van hen. Zij waren namelijk over de Oobechiton getrokken in de meening van achter zijne wateren in volkomene zekerheid te zullen zijn. Zij hadden zich echter misrekend. Weldra waren hunne vervolgers de rivier overgezet en zagen zij een hunner broederen door een bukseschot van het leven berooft. Zich niet tegen deze vreesselijke wapenen bestand rekenende baden zij om vrede en beloofden de schatting zooals te voren weder te betalen. Deze schatting bestond in koorn en vruchten die driemaal 's jaars moesten afgeleverd worden. Dat zijn de schatten waarom de wilden oorlogen met elkander voeren; dat de veroveringen voor welke zij den dood trotseren. Een alles omvattende eergierigheid, een alles verslindende en immer onverzadelijke gouddorst vindt men slechts bij de beschaafde volken.

Thans gaan wij over tot

De Fransche kolonisten in Florida.

Wij zullen de volgende voorvallen in de Floridaansche kolonie met stilzwijgen voorbij gaan, daar zij in geen verband met de verdere amerikaansche geschiedenis staan. De spaansche kolonien maakten voor die der franschen plaats. De admiraal de Coligny (schoonvader van Neerlands half-god, Willem den Zwijger) wilde de in Frankrijk vervolgde Calvinisten eene vrijplaats openen; daartoe scheen hem de grouding eener kolonie in Amerika het geschiktste middel en Durand de Villegagnon vice-admiraal van Bretagne (provincie in het N.O. van Frankrijk) werd met de verwezenlijking van dit plan belast. Daar het kort te voren op de Braziliaansche kust gebouwde fransche fort door de Portugezen verwoest was, zoo koos de Coligny de reeds lang door Verrazani ontdekte landen in het N. van Florida. Hij maakte den toenmaligen koning (Karel IX) op deze landen opmerkzaam en wist hem te overreden een ontdekkingstogt naar die streken te doen ondernemen. Deze stelde twee vaartuigen ter beschikking des admiraals. Jean Ribaut, een hoogst ervaren zeeman, bekwam het commando en op den 15 Februarij 1562 werden in Dieppe de ankers geligt. Ribaut en zijne manschap waren der hervormde leer van harte toegedaan en terwijl de admiraal Frankrijks belangen behartigde zorgde hij niet minder voor het welzijn zijner geloofsgenooten, die toenmaals in Frankrijk, hoewel schijnbaar geduld wordende, echter voorwe van [illegible] veilig waren. Coligny's doel was, de door hem zoo vurig beminde hervormde leer eene veilige wijkplaats te verschaffen, den burgeroorlogen paal en perk te stellen, door het scheiden der onvereenigbare partijen de wederzijdsche haat te milderen, zonder dat zij evenwel hun gemeenschappelijken oorsprong en hun gemeenschappelijk vaderland vergaten.

Ribaut bereikte de kusten van Florida onder den 30sten breedtegraad, zeilde van daar naar het Noorden en landde aan de Mei-rivier (aldus genaamd daar hij op den eersten Mei was ontdekt geworden — het is dezelfde [illegible] die de Spanjaarden later San Mattheo noemden). Ten teeken zijner bezitneming [illegible] hier zeer een hooge zuil waarop de leliën, die aan het oude vaderland moesten herinneren, prijkten. Met de ingeborenen werden weldra vriendschappelijke betrekkingen aangeknoopt. Ribaut, zijn hoofddoel (het grondvesten eener kolonie) streng in het oog houdende, zette inmiddels zijne kustenvaart voort, totdat hij eindelijk aan eene diepe baai kwam, die van hem den naam van Port Royal ontving. De Coosa Walchee, die op de Apalachen ontspringt, stort zich in dit ontzaggelijke bekken uit. Deze streek wordt bij de roodhuiden steeds als diegene genoemd waar zij de eerste Europesche nederzetting aanschouwden.

Ribaut merkte deze pas ontdekte landen als eene zuidelijke voortzetting van Nieuw Frankrijk aan. De Spanjaarden daarentegen beschouwden het als een Noordelijke voortzetting van Florida. Door deze beweringen hadden beide het ondekkingsregt een bijzonder vreemde uitbreiding gegeven, positiver was het regt der bezitneming en daarin was niemand den Franschen voorgekomen. Alle stroomen wier monden Ribaut voor bij voer, had hij onder Fransche namen in de aardrijkskunde ingevoerd: zoo vondt men daar een Somme, Seine, Loire, Charente, Garonne en Dordogne. De versterkte plaats die hij op een eiland voor Port Royal aanlegde noemde hij Charles-fort. Het bevel daarover gaf Ribaut aan kapitein Albert met de volgende woorden: Ik bid en smeek u voor het alziend oog des Almagtigen, dat gij uwen pligt immer onder biddend opzien tot Hem vervullen moogt, en dat gij met deze kleine schaar, die ik u achterlaat en die zoo groote gewilligheid toont, zoodanig moogt handelen, dat ik u, bij mijn wederkomst slechts kan roemen en de koning u zijn hooge tevredenheid kan betoonen. En gij kameraden—zeide hij tot de soldaten—u bid ik dringend den kapitein Albert zoo te achten als of ik het zelf ware, bewijst hem stipte gehoorzaamheid en leeft broederlijk te zamen, dan zal de Heere God u bijstaan en Hij zal zijn zegen op uwe pogingen doen rusten.

Deze hoogst karakteristieke aanspraak heb ik woordelijk hier ingevoegd daar hij den nadenkenden lezer beter aangaande den aard en het karakter der fransche kolonie van Port Royal kan inlichten dan de meest uitgewerkte beschrijving.

Nadat het fort met levensmiddelen en krijgsmaterieel voorzien was nam Ribaut onder het gedonder van het geschut van de nieuwe fransche kolonie afscheid en zeilde noordwaarts. Hij hoopte de monding van den Jourdain (thans Santee) te bereiken, welke voor ongeveer een halve eeuw door een matroos der expeditie van Vasquez d' Aillon ontdekt was. Het vaarwater langs de kust werd echter hoe langer hoe meer ondiep en de invaart in de rivier was geheel door zandbanken verspert. Zoodat Ribaut, in overleg met zijn equipage besloot, de ontdekkingen voor het tegenwoordige niet verder uit te breiden maar over het reeds ontdekte persoonlijk berigt te gaan overbrengen. Vijf maanden na zijn afreis was hij reeds weder in Dieppe terug.

In den aanvang stond kapitein Albert met de roodhuiden zeer goed. Hij voer den stroom op, bezocht den Kazike Andusta, alsmede verscheidene andere opperhoofden die hem vriendelijk opnamen en ter zijner eere feesten verordenden.

Zij leverden voorraad van maïs, wildbraad en vruchten, waarvoor zij europesche snuisterijen ontvingen. Op deze wijze bewaarde Albert de beste verstandhouding tusschen roodhuid en blanke. Minder goed echter wist hij de goede verstandhouding tusschen zich en zijne wapen-broeders te bewaren. Instede van zich de liefde zijner soldaten te verwerven verbitterde hij hen door onnoodige strengheid. Een soldaat, was, als straf voor een vergrijp tegen de dienst gedegradeerd en op een naburig eiland geplantst.

Eenigen zijner kameraden, een dergelijk lot vreezende, verwekten eene muiterij tegen Albert, vermoordden hem, haalden hunnen bijna omgekomen spitsbroeder terug en kozen zich een aanvoerder uit hun midden (Nicolaus Barré), die de orde wederom herstelde.

Ondertusschen vermeerderden zich de behoeften, de van het moederland gewachte ondersteuning bleef uit en daar zij geen vaartuig hadden om terug te keeren, zoo bouwden zij een brigantijn.

De roodhuiden verschaften hun eene soort van matten takelwerk; mos en hars dienden tot kalefateren; kleedingstukken werden tot zeilen bij elkander genaaid en met dit brooze vaartuig waagden zij zich op den Oceaan. De laatste geschenken werden voor de onontbeerlijkste levensmiddelen ingeruild. Deze waren echter geheel ongenoegzaam voor een wijde reize, die weldra door stormen en windstilten buitengewoon gerekt werd. Eindelijk waren de laatste levensmiddelen verteerd. Hongersdood stond voor de deur. In de vertwijfeling besloot de manschap een hunner te slagten, om daardoor de overigen te redden. De verbannen soldaat, die zij vroeger van den dood gered hadden, bood zich zelf aan. Zoo maakte de honger hen tot menscheneters. Daar werden de ongelukkigen ten laatste land gewaar. Van vreugd dronken lieten zij nu hun wrak, dat van alle zijden water inkreeg, ten speelbal voor de golven.

In dezen toestand werden zij door een engelschen kapitein opgemerkt die hen aan boord nam. Verscheidene der schipbreukelingen werden naar Engeland gebragt. Hunne verhalen wekten den ontdekkingslust der Engelschen op. De overigen zette men aan de fransche kust en in Julij 1564 kwamen zij te Dieppe aan. Negen en twintig maanden waren er sedert hun vertrek verloopen. De woelingen der burgeroorlogen hadden hen in hun vaderland in vergetelheid doen komen.

In het oogenblik dat de expeditie van Charles-fort de kusten der [illegible] wereld verliet, had een fransch eskader van drie schepen, onder opperbevel van René de Laudonnière, het oude vaderland verlaten, om de kolonie van Port Royal de zoo hoogst noodige ondersteuning te brengen. Beide expeditien kruisten zich op den Oceaan zonder elkander te ontmoeten en Coligny's plan konde niet tot uitvoering komen: andere lotgevallen waren voor de koene zeevaarders op de transatlantische kusten weggelegd.

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 22 MEI 1855.

— De Nieuwsbode kost voor Nederland $3½ per jaar $2,00 in de 5 maanden; enkele nommers 10 Cents.

— Kleine sommen gelds, hetzij beneden een dollar, of eenige boven een of meer dollars, kunnen ons immer per brief in poststempels van een en *drie* cents, van laatstgenoemde 't liefst, in betaling worden toegezonden.

Zulke stempels kan men koopen bij alle postmeesters.

NB.—Geboorte-, Trouw- en Doodberigten worden in den Nieuwsbode geplaatst voor 25 Cents.

☞ De uitgever en redacteur van de *Nieuwsbode* is gepasseerden Maandag avond in welstand in den kring zijner familie teruggekeerd van een uitstapje naar Buffalo, Rochester, Albany, New York, Philadelphia, Pittsburgh, Cleveland en Milwaukie. Het genoegen dat hij overal op zijne reis ondervonden heeft, en de vriendelijkheid met welke zijne landgenooten (voor zooveel hij hen heeft kunnen bezoeken) hem in genoemde steden hebben bejegend, zullen hem steeds tot eene aangename herinnering verstrekken. Nogmaals betuigt hij hun daarvoor zijnen hartgrondigen dank, en niets zal hem tot meer genoegen wezen, dan steeds te mogen vernemen, dat het geluk en de voorspoed, waarvan hij voor eenen korten tijd onder hen getuige heeft mogen zijn, hen moge bijblijven tot in lengte van dagen.

Laat ons steeds bedenken:

Gij hebt, o albestierend Koning!
De plaats bestemd van ieders woning,
Den kring waarin hij werken moet:
De maat bepaald der zegeningen,
Die wij uit Uwe hand ontvingen,
't Is wel gedaan, al wat Gij doet!

☞ In den loop dezer week zijn hier de volgende landgenooten aangekomen: De heer *C. van der Made*, met zijne vrouw, drie zonen en twee dochters, laatstelijk woonachtig te Clary ville, N. Y.; *Izaak Keuvelaar* met vrouw en zuster, *Andries van der Singel*, *Pieter Dijkema* met vrouw en kind, van Buffalo, N. Y., en *Gerard van Liere* met vrouw en een kind, komende van Wemeldinge, en diens ouders, *Jacobus Schouten* van Kloetinge, eiland Zuid Beveland, behoorende zij tot het gezelschap welks aankomst alhier wij reeds gepasseerde week vermelden. De overigen zijn te Kalamazoo en Milwaukie afgestapt.

NB.—Volgaarne zullen wij de aankomst berigten van *alle* Nederlanders die in de Vereenigde Staten aankomen, indien onze vrienden de moeite nemen willen ons dienaangaande te schrijven.

☞ Er is hier een gerucht in omloop dat de heeren PANGBORN & Co., te Amsterdam, in town Holland, bezig zijn met het bouwen van een stoom-zaagmolen aldaar. Indien dit waarheid is, [want de meeste berigten uit die nederzetting komen ons mondelings toe, als of er niemand woont die schrijven kan] dan zal er eerlang in eene groote behoefte voorzien zijn, en de nu reeds levendige houthandel aldaar nog zeer veel toenemen. Eene behoefte van niet minder belang voor onze landgenooten aldaar is een stoom-korenmolen. Wie zal daarin eenig kapitaal wagen?

VOLKSTELLING IN WISCONSIN.—Wij veronderstellen dat de formulen en instructien voor de van Staatswege verordineerde volkstelling reeds in handen der verschillende town klerken berustende zijn, om den 1 Junij e. k. met die telling over den ganschen Staat eenen aanvang te nemen. Bijaldien de *Hollanders* in Wisconsin willen toezien, dat zij of hunne kinderen niet als *Duitschers* worden ingeschreven, dan is dit eene goede gelegenheid om zeer nabij het juiste getal der in den Staat Wisconsin wonende Nederlanders te weten te komen. Wij hopen dat ieder hieraan denken zal.

STAND DER DINGEN IN WEST MISSOURI EN KANSAS.

Verdere gewelddadigheden in Parkville verwacht. Een slavernij voorstander in Kansas dood geschoten. Uitzigten op eenen burger oorlog.

Geprezen zijn de staatsmannen der Nebraska bill! De nieuwste couranten van het westen melden, dat George S. Park op het Kansas territoir gelijncht en zijne woning aldaar verbrand werd. "Het werk gaat netjes voort" voegen zij er honend bij.

Reizigers, die eergisteren avond hier aangekomen zijn, verzekeren, dat de berigten van eenen oploop naar Park vroeger slechts geruchten waren, die door de slavernij voorstanders werden uitgestrooid, dat men echter gisteren, Zaturdag den 5 Mei, nieuwe en ernstige stoornissen te gemoet zag. De zoogenaamde noodweer vereeniging, dat heet de slavernij bandieten, hebben op dezen dag eene groote vergadering te Parkville opgeroepen. De hoop zal daar in meerdere afdeelingen verdeeld worden en ongeveer op de volgende wijze te werk gaan. Eene bende begeeft zich naar Kansas City, Jackson Co., om het amerikaansche hotel, waar de nederzetters uit de vrije staten hunne pleisterplaats hebben, af te branden. Eene andere trekt naar het Kansas territoir, om de drukkerij van de *Herald of Freedom* (de heraut der vrijheid) te verwoesten; en nog andere benden naar andere county's, om dergelijke zaken te bezorgen.

Met den 3 Mei loopt volgens de onlangs medegedeelde besluiten der slavernij bandieten van Parkville en omstreek het uitstel af, dat aan Par en Patterson opstraffe van ophangen was toegestaan, om den staat Missouri en het territoir Kansas te verlaten. De *Weekly Platte Argus* maakt hierop in het bijzonder opmerkzaam, terwijl hij de genoemde mannen ernstig waarschuwt, zich na dezen dag niet meer te laten zien. Hij haalt tegelijkertijd de besluiten aan, welke in Parkville en elders omtrent de kiezingen in Kansas en de handelwijze tegen de *Luminary* genomen zijn en welke natuurlijk goedkeurend luiden. Tot proef deelen wij uit de, zooals vermeld is door burgers van Parkville genomen, besluiten, eenige artikels mede.

Besloten 3. Dat wij in meeningen, grondstellingen en belangen mannen van het zuiden zijn en de handelwijze onzer vrienden en buren, welke het brandstichters-blad, Parkville Luminary, de middelen om langer in het licht te komen ontnamen, van harte goedkeuren.

Besloten 4. Dat zij, die niet voor ons zijn, tegen ons zijn, en dat degene, die door daden of woorden eenen afkeer van de slavernij verraadt, niet in eenen staat of eene omstreek te huis behoort, waar deze instelling bestaat. Dat wij, als burgers van eenen slavenstaat, de nederzetting van vijanden onzer eigendommelijke instellingen in ons midden doemen enz.

Terwijl men op deze wijze in West Missouri het schrikbewind openlijk afkondigt en zich gereed maakt, om op den 5 Mei eenen algemeenen schoonmaakdag te houden, waarover wij weldra aardige berigten zullen verkrijgen, is in Kansas zelf de spanning op het hoogste. Bij eene squatter-vergadering in Leavenworth, waar de beide partijen elkander zoo tamelijk in een gelijk getal schijnen te hebben tegenover gestaan, werd een voorganger der slavernij partij door eenen Freesoiler dood geschoten. Dit voorval werd (door de slavernij papieren) in dezer voege voorgesteld: Bij eene twijfelachtige stemming over eene vraag betrekkelijk de slavernij verordende de president, dat de *ja* stemmenden aan de eene en de tegenstanders aan de andere zijde zouden gaan staan. Dit mishaagde, zoo als het schijnt, eenen zekeren Clark, eenen voorganger der slavernij bandieten, en hij riep: wij hebben de meerderheid, waarop de Freesoiler McCrea antwoordde: dat is een leugen. Clark vloog terstond op McCrea toe en sloeg hem met eenen knuppel neder. McCrea van zijne zijde greep eenen revolver en schoot op Clark, die oogenblikkelijk dood nederstortte. McCrea ging hierop, door pistoolschoten gevolgd, op de vlugt en zocht zich door over de rivier te zwemmen te redden, werd echter ingehaald en onder bescherming zijner vrienden in het twee mijlen van daar verwijderd fort gebragt en aan de militaire overheid in bewaring gegeven. Er werd onmiddellijk door de menigte een verzoekschrift in omloop gebragt en met 400 onderteekeningen bedekt, waarin de uitlevering van McCrea verlangd werd, waaraan echter de militaire overheid niet voldoen wilde.

Op Donderdag den 3 Mei werd eene groote vergadering naar Leavenworth opgeroepen. Gedrukte aanplakbiljetten door den beruchten Springfellow en anderen onderteekend, waren door gansch Missouri in omloop en vorderden de vrienden der slavernij op, zich in massa te Leavenworth te laten vinden, om hunnen gevallen broeder, den achtingswaardigsten burger, dien ieder bemind en bewonderd heeft, die hem heeft gezien, te wreken en het ondier abolitionismus (slavernij afschaffing) met voeten te treden.

De opgewondenheid in Weston en Leavenworth was ontzettend en men geloofde algemeen, dat de gevangene aan de overheid ontrukt en gelyncht worden zou.

Dat de opstand hierbij niet blijven zal, toonen de overige berigten aan over de voorbereidingen tot eenen grooten slag tegen de der slavernij vijandige bladen en personen in West Missouri en Kansas.

Wij staan aan den vooravond van eenen burgeroorlog. Dat zijn de vruchten der Nebraska bill, diens vloekwaardigen maatregels, die een gewetenlooze presidentschapsjager uitgedacht, eene ellendige administratie doorgezet heeft, en welke wij als heilig en onwederroepelijk zouden moeten erkennen, omdat zij nu eenmaal met hulp van leugen en bedrog in het statutenboek gekomen is.

De *Evening News* meldt, dat de heer Patterson, een der redacteurs der *Luminary*, eergisteren nacht te St. Louis is aangekomen. De heer Park, uitgever van dat blad, is mede gevlugt en wordt alle uren daar verwacht. Men gelooft, dat aan de gisteren (5 Mei) te Parkville plaats gehad hebbende vergadering, meer dan 5000 personen deel zullen hebben genomen. De opgewondenheid in het westen is ontzaggelijk en het lijdt geenen twijfel, dat de genoemde mannen zouden gelijncht geworden zijn, als zij gewaagd hadden te blijven. Iedereen is in gespannen verwachting naar de verdere berigten van het doen en laten onzer heeren en gebieders, de slavenhouders van Platte County.

Is er in Missouri eene regering?

Hoe en waar bevindt zich zijne Excellentie de Gouverneur Price? Gelieft het zijne Excellentie te slapen of gelieft het hem allergenadigst met de bandieten van Platte Co. in verstandhouding te staan! Wil zijne excellentie niet ten minste, om zich voor den schijn te bewaren, eene kleine proclamatie van stapel laten loopen en zijne vrienden raden, het toch niet te bont te maken! Wil zijne excellentie niet misschien de heeren Douglas en Cass ontbieden, om den slavenhouders van Platte Co. het squatters-souvereiniteits grondbeginsel te verklaren!

Iets moet er gebeuren, want Missouri is mooi op weg even als het *democratische Rusland* in de gansche Unie berucht te worden. *Anz. des Westens.*

DE PARKVILLE LUMINARIJ — WAAROM ZIJ VERNIELD WERD. — De *Weston Reporter* zegt, dat het oproer van de *Parkville Luminary* veroorzaakt werd door de volgende paragraaf welke zij uitgaf. Leest en ziet hoeveel slavernij afschaffingsgezindheid daar in ligt:

Wij hebben ons op eenen nationalen grond geplaatst, ons vaardiglijk verzettende tegen de maatregelen en de personen, die tot dit punt van beslissing hebben geleid. Zal de president medewerken? Waarlijk hij kan niet langer de raadgevingen volgen van slavernijafschaffers en onteigenaars? Het land vergt dat verstandige, krachtige, ijverige mannen het bestuur der algemeene zaken zullen hebben, die regt en wet willen indrukken en doorzetten. Er is deugdelijk geene wet in Kansas, en geene veiligheid voor wet en eigendom, behalve in het gevoel van eer en regtvaardigheid geliefd bij iederen waren pionier.

Dit *kan* het land voor bloedstorting bewaren, maar het gouvernement wordt tot bespotting en verachting gebragt en deszelfs gezag geminacht. Stemopnemers (judges of election) zijn afgezet en andere aangesteld (de stembussen zijn in sommige gevallen met pistolen en bowiemessen bewaard geworden) en sommige van die verkozen zijn gaan naar den Gouverneur zwerende, dat, als hij niet onmiddelijk een certificaat van electie gaf, zij *hem den hals zullen afsnijden van oor tot oor!* Zal de vlag van ons land niet langer eene bescherming zijn? Of zijn personen of vereenigingen van mannen daar om te verklaren WIJ WILLEN! en het moet zoo zijn zonder aanzien der wet. Is het dit wat de vervaardigers van de Nebraska Kansas bill meenen met squatter souvereiniteit?

N. B. *squatter* beteekent iemand, die zich op eenen nieuwen grond nederzet, zonder daarop regt te hebben.

Nieuwe schanddaden der Know-Nothing voorvechters.

Zaturdag den 14 dezer had er eene stedelijke kiezing te Louisville plaats, die een nieuw bewijs oplevert van de niets ontziende onbeschoftheid van de werktuigen der Know Nothings jegens buitenlanders.

De *Courier*, het orgaan der Know Nothings zelf ziet zich gedwongen, deze schanddaden af te keuren.

Hij verhaalt, dat de Duitschers van de stembussen der eerste ward, zijnde eene democratische, met onbeschoft *geweld* werden verdreven. En toen de stemmen werden geteld, bleek het, dat de Know-Nothings aldaar eene beduidende meerderheid hadden. De *Courier* schrijft:

"Maar andere voorvallen hadden er verleden Zaturdag in de eerste ward plaats, waarvoor wij eenige der onbedachtzame vrienden van het Americanismus ter verantwoording moeten roepen.

Vreemdelingen, die niets deden, die argeloos daarheen gingen, ja, rustig in hunne huizen, op eenigen afstand van de stembussen, zaten, werden aangevallen en op de onbarmhartigste wijze geslagen. De huizen van eenige Duitschers werden opengebroken en hun eigendom vernield. Anderen werden door hoopen woedende mannen en jongens vervolgd.

Deze aanvallen, waartoe de geringste aanleiding ontbrak, kunnen niet verontschuldigd worden. Waar is het intusschen, *eene soort van gerucht voedde de opgewondenheid.*

Het heette, dat op eenen knaap door eenen duitscher, van uit het raam van een huis, geschoten was en andere mishandelingen waren bedreven; van al deze dingen konden wij echter niets met zekerheid vernemen.

Eene schanddaad, die alleen door Know Nothings bedreven werd, verdient eene bijzondere vermelding.

Drie Duitschers, Karl Hunt, Johann Schneider en Paul Bessinger, die van de stembus gejangd werden, vlugtten naar Peter Merkel's huis in de marktstraat, twee squares (blokken huizen) van daar. Een talrijk rot vervolgde hen, en daar uit de bovenste verdiepingen geweren werden afgevuurd, braken zij in het huis, vernielden de inrigtingen van de gelagkamer, sloegen Merkel, die niet eens eene poging had gedaan om te stemmen, drongen in zijn woonkamer, braken de meubelen aan stuk en een schurk sloeg de vrouw, toen deze haren man wilde helpen. Voor zulke schanddaden bestaat geene verontschuldiging en er vielen vele dergelijke voor."—*Louisville Anzeiger.*

De *Louisville Democrat* deelt het volgende mede:

"Reeds des voormiddags zetten zich de Know Nothings in het bezit der stembussen van de 1 en 2 ward en gaven onder vloeken en verwenschingen hun besluit te kennen van geenen *Anti-Know-Nothing* (iemand, die tegen de Know Nothings is), *hij mogt een vreemde of een inboorling zijn*, tot de stembus toe te laten. Dit hun besluit voerden zij ook op de volledigste wijze uit, zooals het navolgende berigt aantoont:

Dr. Strader, die de Maine straat afkwam, werd met steenen geworpen en genoodzaakt te vlugten.

Een 70 jarige Duitscher sloeg men bijna dood en liet hem met bloed bedekt liggen.

De heer Merkel, eigenaar van de Ver. Staten brouwerij werd doodelijk gewond, zijne vrouw mishandeld, zijn huisraad vernield; ook poogde men het huis in brand te steken.

Zelfs eene begrafenis werd aangehouden, en de deelnemers daaraan met steenen geworpen.

De heer Tritsche, kandidaat voor het vrederegtersambt, Jakob Seibert en W. Vietsch werden alle zwaar gewond.

Gedurende den ganschen namiddag hoorde men het afvuren der pistolen, het geschreeuw van vlugtige vrouwen en kinderen en het gebrul der woestelingen.

Een Amerikaan, genaamd Wm. Gray, werd, toen hij stemmen wilde, aangegrepen en geslagen. Hij trok eenen revolver en gaf vuur. Eer hij echter tijd had den tweeden loop af te schieten, waren reeds meerdere pistolen op hem afgeschoten en hij zocht zijn heil in de vlugt. Twee policiedienaars, genaamd Gillmore en Hammond, beschermden hem, en dit was het eenige geval, in het welke de policie tusschen beiden kwam. Deze werd meermalen maar te vergeefs tot de bescherming der burgers opgeeischt.

Wij zouden nog meer voorbeelden van verre gaande mishandeling en baldadigheid kunnen mededeelen, maar ons bestek laat zulks niet toe. Dit zij genoeg, dat in de beide opgegeven wards niet minder dan van 150 tot 200 personen gewond werden.

HET HUWELIJK EN DE MAINE WET.—De jonge juffertjes van het instituut of kostschool te Wheaton, Dupage county, in Illinois, hebben onlangs eenparigijk het volgende besluit genomen: —Besloten, "dat wij jonge jufvrouwen van het Illinois instituut, ons verbinden om met geenen jongen heer, die de Maine drankwet niet aanhangt of eenige andere afschaffingswet, verkeering te hebben of ons met hem door de heilige banden des huwelijks te vereenigen." —Wel, Wel! Het is steeds een algemeen gebruik geweest, dat de juffers *wachten tot dat zij gevraagd worden*—en wel voornamelijk onder de jonge jufvrouwen van eene kostschool. Die jonge juffertjes van het instituut te Wheaton hebben wel voor hare beurt gesproken, en wie weet of zij wel ooit eene beurt zullen krijgen: maar zij dachten zeker: *het is beter hard geblazen, dan den mond gebrand.* Als zij nu niet gevraagd worden kunnen zij altijd zeggen, dat het de schuld van de Maine wet is.

EEN PREDIKANT UIT MISSOURI GEJAAGD. — Een geestelijke genaamd David White preekte op Zondag den 18 April te Chilicothe, in Missouri, en daar hij met minachting van de slavernij had gesproken, wachtte hem een hoop Know Nothings op en berigtte hem, dat hij den Staat onmiddelijk moest verlaten, of, de *order* zou hem eenen rok van teer en vederen aantrekken en zoo uitgeleide doen! Zij onderrigtten hem, dat zijn naam aan elken raad van den Staat zou worden bekend gemaakt, met eene opgave van zijn *misdrijf!*—*Springfield Herald.*

HET CALORISCH SCHIP.—Het verhaal dat *Ericsson*, de calorische vermaarde, geheel bankroet is, was ongegrond. Hij heeft vermogende vrienden te New York die hetzelfde vertrouwen in zijne uitvinding hebben als vroeger, en die geneigd zijn dezelve met materiële hulp voort te zetten. Zijn voormalig calorisch (nu stoom-) schip voer den 10 dezer op een proeftogtje de New York baai uf, hetgeen men meldt goed geslaagd te zijn.

EENE BRUG VERBRAND.—Door een toeval is verzuimd in ons blad het berigt mede te deelen, dat de groote brug over de Grand River, tusschen Cleveland en Erie, misschien de grootste in het land, want zij bezit, bij eene hoogte van tachtig voet over de rivier, eene lengte van acht honderd voet, in den nacht van den 26 April is afgebrand. Dit ongeluk stelt eene ernstige afbreking van de spoorwegverbindingen tusschen het westen en New York op den Erie spoorweg daar.

☞ Zoo als de *Missouri-Zeitung* berigt, moeten de Know Nothings tegen de invoering der kameelen hebben geprotesteerd, daar deze de regten en privilegiën der ingeboren ezels zou den aanranden.

☞ Een herbergier te New Orleans beproefde op den 22 April, met medehulp van twee anderen eenen policiedienaar in zijne gelagkamer op te hangen, omdat hij dacht dat de man verklapt had, dat hij drank verkocht zonder patent (license,) en *het mogt zijn wat het wilde, omdat hij er zijne zinnen nu eenmaal op gezet had, eenen policieman op te hangen!*

☞ Een schrijven van den correspondent van de St. Louis *Republican*, van den 10 dezer, meldt dat de cholera sterk heerscht en de sterfte groot is in de steden Westport en Kansas. Er hebben ook vele gevallen dier ziekte op de stoombooten plaats gehad, die de Missouri en boven Mississippi bevaren, welke opgepropt zijn van passagiers.

BRAND TE MILL POINT.—Het woonhuis van den heer T O. Sullivan, te Mill Point, Michigan, tegen over Grand Haven, geraakte den 16 dezer in brand en werd met den inhoedel geheel door de vlammen verteerd. Eene kleine dochter, ongeveer 9 jaar oud, verloor bij den brand het leven, en Jufvrouw Sullivan en een jongen werden erg bezeerd.

Senator Wilson over de Slavernij.

Senator Wilson, te Massachusetts, deed eene lezing over de slavernij, in den Metropolitaan schouwburg te New York, waaruit wij het slot mededeelen, als genoegzaam zijne inzigten en denkwijze aangaande dit gewigtig onderwerp aantoonende. Wij twijfelen niet of deze zijne woorden zullen weerklank vinden in de harten van alle weldenkenden, van alle regtgeaarden, van alle vrijheid minnenden in den edelsten zin des woords, en zeker zullen zij onder het lezen in de toejuichingen, waarvan zijne rede is vergezeld gegaan, van harte instemmen.

De tijd is voor ons gekomen, om ons voor de afschaffing der slavernij te verklaren overal, waar de constitutie zulks veroorloofd. Laat zij blijven in de Slaven Staten (omdat de slavenbezitters daar de magt hebben); maar in het District Columbia en in de territorien zullen wij de slavernij afschaffen. [*Luide toejuiching.*] Wij zullen de wet op voortvlugtige slaven herroepen, en Kansas zal in de Unie treden als een vrije Staat of er nooit in komen. [*Luide toejuiching.*] In 1856 moeten de tegen de slavernij gezinden van alle kleuren de handen in een slaan, om den kandidaat voor het Presidentschap zijn woord te doen geven, dat hij de terugbrenging van Nebraska en Kansas tot de vrijheid zal begunstigen. Wij hebben de magt om dit te doen, en zullen het doen.

Wij zullen het doen om dat wij den meester zoo wel lief hebben als den slaaf. Wij willen uit de wetboeken van elken vrijen Staat elk artikel wisschen, dat tusschen menschen onderscheid maakt om hunne kleur. Wij zijn voor de constitutie en de Unie; wij nemen de verklaring van de constitutie zelve en houden het er voor dat de slavernij sectionaal—de vrijheid nationaal is. [*Geduchte toejuiching.*] De heer Mason van Virginie verklaarde, dat, als er een voorstel werd gemaakt, om de wet op gevlugte slaven te herroepen, om Kansas en Nebraska tot de vrijheid terug te brengen, hij aan de Senaatskamer den rug toekeeren en naar huis gaan zou. Maar er is geen gevaar voor de Unie: de Staten zouden in hunnen gewonen kring rondwentelen zelfs als de groote lichten van Virginie werden weggenomen. [*Luid gelach en gejuich.*] Onze Unie zal veilig zijn, zelfs als wij ons groot grondbeginsel in oefening brengen, [zooals wij zeker zullen doen]—vrijheid en vrije instellingen voor allen; ketenen en slavernij voor niemand (*Hevige en aanhoudende toejuichingen.*)

JOHN CASEMENT.

De *Democracy* zegt: Dit is de naam van den edelen man, die als gewoon arbeider aan den meerkust spoorweg is aangesteld en door zijne tegenwoordigheid van geest en opmerkzaamheid vele menschenlevens redde, behalve nog eene groote waarde aan goederen. Toen de spoorwegbrug bij Painesville afgebrand was en allen elkander over het groote verlies onderhielden, greep hij eene lantaarn en ijlde ongeveer eene mijl ver naar de sterke bogt aan de oostzijde van de verwoeste brug. Hier bleef hij staan, nam uit zijne zakken alle brieven, kranten en andere papieren, die hij bij zich droeg, stak die aan en zwaaide ze door de lucht. Casement wist, dat er twee vrachttreinen van het oosten moesten komen. Weldra zag hij derzelver lantaarns op den weg schemeren en gaf herhaaldelijk seinen met brandend papier, waarop de Ingenieur echter niet met zijne fluit antwoordde. Toen al zijn papier op was, trok hij zijn klein zakboek te voorschijn, stak het aan en zwaaide het door de lucht. De Ingenieur merkte dit en liet de trein nog ter regter tijd stil houden, om dien voor het nederstorten in eenen 40 voet diepen afgrond te bewaren. Behalve menschenlevens redde Casement door zijne edele inspanningen voor de spoorwegmaatschappij voor meer dan $50,000 aan goederen.

VERNUFTIGE DIEFSTAL DOOR AANWENDING VAN CHLOROFORM. — In de Iowa *Gazette* wordt van Davis County de volgende stoute diefstal gemeld, waaruit onze lezers kunnen zien, hoe dikwijls alle voorzigtigheidsmaatregelen tegen vernuftige dieven niets helpen.

"Davis County 4 April. Gisteren nacht werd vader van $800 (in $20 stukken) beroofd. Hij had op den 2den zijne landhoeve betrokken en in den nacht van den 3den stegen, ons natuurlijk onbekende personen door het venster. De manier, waarop zij den diefstal bewerkstelligden, was waarlijk vernuftig. Het raam werd opengedaan en kleine met chloroform of opium doorweekte rollen papier in de kamer geworpen, waardoor het huis met damp vervuld werd en een diepe slaap over al deszelfs bewoners kwam. Het geld lag tusschen het strooijen en het vederen bed, waarop vader en moeder sliepen. Met chloroform bevochtigde linnen doeken werden over het gezigt mijner bejaarde ouders verbreid en deze aldus bewusteloos gemaakt, terwijl het geld van onder hen werd weggenomen. Er waren vijf personen in het huis en zij alle sliepen dezen morgen tot op een ongewoon laat uur.

JOHN FEES."

TELEGRAAF NAAR DE KRIM. — De telegraaf tusschen Londen en de britsche hoofdkwartieren te Balaclava is nu in werking, zijnde er een onderzeesche kabel, drie honderd mijlen lang, bij tusschenpozen, tusschen Balaclava en Varna neder gelaten. Lord Raglan kan voortaan alle dagen en alle uren, als de nood het vereischt, aan het departement van oorlog te huis, berigten zenden, en te Londen eenen uitval melden, of het opbreken van het beleg, binnen weinige minuten nadat deze te Sebastopol hebben plaats gehad.

☞ Verscheidene nieuwspapieren berigten, dat Santa Anna zich bereid heeft verklaard, beneden Californie aan de Ver. Staten voor 40 millioen dollars te verkoopen. De New York *Tribune* meent, dat wij liever heel Mexico in eens moesten koopen; in zijn geheel zou het veel goedkooper te staan komen, dan het met stukken en brokken te schagcheren.

☞ De aandacht van kooplieden en andere belanghebbenden, die koopwaren van New York naar het Noord- en Zuidwesten te vervoeren hebben, wordt verzocht op de advertentie der "New York en Mississippi Lijn." Bij ondervinding weten wij, dat deze lijn ter verzending van goederen door geene andere overtroffen wordt.

DEPERE.—Deze town is gelegen aan de Fox rivier, omstreeks vijf mijlen boven fort Howard en Green Bay, en wordt gezegd eene van de beste waterkracht gelegenheden te hebben in het noorden. De *Fort Howard Era* (een nieuwspapier) zegt, dat eene stoomboot in eene katoen plantaadje geladen zou kunnen worden, op de beneden Mississippi, en zijne lading lossen aan eene fabriek te Depere.

☞ De waarschijnlijkheid van den ondergang der Know Nothings neemt van dag tot dag toe. Te Philadelphia, waar zij van te voren een beslissend overwigt hadden, hebben zij zoo niet de nederlaag gekregen dan toch dezelve ter naauwernood ontsnapt met zeer weinige stemmen. Philadelphia is een van hunne sterkten geweest; maar juist daar is het zeer waarschijnlijk dat zij zich moeijelijk tot eenen anderen strijd zullen staande houden. De stad die aanleiding gaf tot de onafhankelijkheidsverklaring is de plaats niet waar dezen nieuwen vorm van dwinglandij bloeijen kon.

MEVROUW STOWE IN BEELDTENIS VERBRAND EN HARE ZUSTER BELEEDIGD.—Onlangs was de hooge school van Virginia het tooneel van zeer ongeloofwaardige voorvallen onder de ridderschap van het oude gebied. Mejufvrouw Beecher, eene bekwame welopgevoede dame, de zuster van den WelEerw. heer Henry Ward Beecher en van Mevrouw Stowe, bezocht de nabuurschap dier inrigting. Hare tegenwoordigheid was vroeger bekend en men onthaalde haar op eene spot-serenade, en Mevrouw Stowe werd in beeldtenis opgehangen. Hoe zijn de magtigen gevallen! George Washington, ik herinner mij zeer goed dit gelezen te hebben, sprak eene neger dichteres in beleefde termen aan als Mejufvrouw Philis en nam zijnen hoed af voor eenen neger wien hij de hand van beleefdheid niet reiken wilde. Het tegenwoordig geslacht van jonge lieden is veel wijzer en ridderlijker. De schrijfster van de roerendste en waarachtigste geschiedenis des tijds is in Virginia in beeldtenis verbrand, en hare zuster beleedigd, omdat zij hare zuster is.—Sic transit gloria mundi.—*Cor. Po. Eng.*

☞ Een onzer lezers te Indianapolis, Ind. schrijft ons d. d. 9 Mei, dat aldaar Wisconsin aardappelen op de markt verkocht werden voor $1,30 per bushel en ruim 400 bushels tegen dien prijs omgezet zijn. Goede waar is goed geld waard! Er zijn geene betere dan Wisconsin aardappelen, nogthans gelden dezelve hier niet half zoo veel.

HET STOOMSCHIP ERICSON.—Dit schip, bekend als dat waarin de mislukking van het Calorisch machine vertoond werd, heeft zoo als het schijnt, zijnen eigenaars toch nog eenen triomf verzekerd. Zij zijn aan het werk gegaan met de heeren Hogg & Delamater, die de machine vervaardigd hebben, om eenig plan uit te denken door hetwelk het verbruik van kolen zoude verminderd worden, en de uitslag van den vorigen proeftogt, met eenen spoed van 18 mijlen in het uur, toonde eene vermindering aan van eene ton in het uur, hetgeen eene bespaaring uit zou maken van ongeveer $4000 voor eene reis over den oceaan, vergeleken met de stoombooten van Collins.

☞ De St. Louis *Intelligencer* van den 16 dezer zegt: "Er zijn weinig of geene gevallen van Cholera te St. Louis. Omstreeks den eersten van deze maand, was er een aantal gevallen verscheidene dagen na elkander, hetwelk toen ter tijd eenigen angst verspreidde. Maar de verdwijning der ziekte was schielijk. Sedert is er bijna niet van gesproken of aan gedacht.

☞ Op den nacht van den 15den dezer werd het huis van Leonard Harris, te South Bend, Ind. door den bliksem getroffen, en twee zijner zonen werden oogenblikkelijk gedood en eene dochter deerlijk gebrand. Zijne vrouw werd ook erg bezeerd, en het huis van een gescheurd.

☞ De stedelijke overheid van Boston heeft in dit jaar een zestigtal jongens gepatenteerd, om nieuwspapieren en die kleine artikelen uit te venten, welke gewoonlijk het fonds van die soort van marskramers uitmaken. De *Traveller* zegt, dat er acht en veertig dezer nieuwsjongens zijn, en dat zij alle een plaat dragen met een nommer.

☞ Er werd iemand opgehangen. Eenige menschen bragten eene som gelds bij een voor zijne moeder. "Ach!" riep zij schreijende uit, "de jongen heeft mij altijd geluk aangebragt."

Laudonnière's weg ging over de Canarische eilanden naar de Antillen. Op Domingo, waar hij levensmiddelen innam, had hij een gevecht met de Karaiben. Op den 20 Junij liep hij de Mei-rivier binnen. De roodhuiden ontvingen hem zeer vriendschappelijk: hun Kazike Saturiova bezocht hem, en Lecaille, die op zijn eerste reize een weinig van de taal der roodhuiden geleerd had, verklaarde den Kazike, dat zij allen gezonden waren van een magtigen vorst die het geheele Oosten (Europa) beheerschte; dat zij gekomen waren om des Kazikes goedheid, dapperheid en vrijmoedigheid te huldigen en dat zij de gevaren eener zoo verre reis ondernomen hadden om met hem een verbond van eeuwig durende vriendschap te sluiten. Saturiova's gemoed was niet ontoegankelijk voor deze vleijerijen; hij geloofde zich nog magtiger, daar een zoo ver afgelegene, magtige beerscher met hem een verbond zocht aan te knoopen en liet de franschen tot de voor twee jaren door Ribaut opgerigte zuil voeren.

De soldaten vonden deze met bloemen en laauwerkransen versierd, terwijl een groote voorraad van maïs en vruchten ter eere en voordeele der nieuwe gasten bij een was gebragt. Laudonnière wenschte zoo snel mogelijk naar Port Royal te stevenen. Op reis derwaarts vernam hij echter het verlaten en verwoesten der sterkten. Nu was de vraag, waar men een nieuwe kolonie zoude vestigen. De vroegere kolonie-plaats van Port Royal was de schoonste en zekerste van alle die tot dus verre ontdekt waren, doch de oevers van den Mei-rivier schenen vruchtbaarder en daardoor beter voor een eerste nederzetting. Men hoopte stroom opwaarts weldra het goudland te vinden, waarnaar men nog immer ijverig zocht en waarover de roodhuiden immer den mond vol hadden. Evenzoo had men van deze gehoord, dat zoo men de rigting naar de bergen insloeg men zeer gemakkelijk met een andere zee in verbinding komen konde. Dit laatste bevatte meer waarheid dan het eerste. Werkelijk heeft men later bij het onderzoeken der Apalachen gevonden dat de bronnen der rivieren van welke sommige hunne wateren naar de Mexicaansche golf, anderen naar den Atlantischen Oceaan voeren, zeer nabij elkander ontspringen. Om die redenen gaf men de oevers der Mei-stroom de voorkeur. Twee uren van zijne monding werd een driehoekig fort gebouwd, dat men ter eere des konings Carolina noemde. De Indianen werkten zelfs aan de verschansingen die men met grachten en palissaden voorzag.

De volkjes dezer streken waren in verscheidene benden verdeeld. Die aan de kust woonde bestond uit 30 stammen. Iedere stam had zijn eigen hoofdman. Alle stammen erkenden Saturiova als hun gemeenschappelijk opperhoofd. Verder van den Oceaan verwijderd bevond zich een ander verbond, welks opperhoofd Utina heette. In de naburige landen gaf het dergelijke verbonden en zoo waren de noord amerikaansche inboorlingen in verschillende benden geschaard, die elk hunne bijzondere krijgsaanvoerders hadden.

Gemeenschappelijke belangen, verwantschap der taal, familie betrekkingen waren de aanleidingen dezer verschillende verbindingen. Was de vriendschapsband tusschen stammen van dezelfde natie, door het een of ander voorval min of meer op losse schroeven gesteld, zoo konden de ontstane zwarigheden door den raad en de bemiddeling der bondgenooten ligtelijk verder uit den weg geruimd worden. De ijverzucht tusschen de groote verbonden daarentegen was dieper geworteld en hunne vijandschap erfde van geslacht tot geslacht over.

Laudonnière wilde zich wijselijk niet in de twisten der inboorlingen mengen. In den aanvang had hij reeds een vriendschappelijk verbond met Saturiova willen tot stand brengen, dewijl zulks een volstrekte voorwaarde voor den bloei der kolonie was. Toen deze vorst zijn bijstand tegen de stammen in het gebergte verlangde, gaf zich Laudonnière, in plaats van zich aan een der partijen aan te sluiten, alle mogelijke moeite beide volken met elkander te verzoenen. Doch hij konde evenwel niet immer die strikte onzijdigheid bewaren. Hij ondersteunde Utina eenige malen tegen de andere stammen der Apalachen; daarover werden de kustbewoners geraakt en deze verandering der staatkunde maakte de toestand der Franschen beduidend moeijelijker. Door het voortrekken van Utina hoopte Laudonnière in aanraking met de bergbewoners te komen, die hem den weg naar het zoo vurig begeerde goudland konden wijzen. Daarheen zocht hij zijne ontdekkingen uit te breiden. Hij had een afdeeling van 25 buksenjagers onder het bevel van den dapperen Ottigny naar Utina gezonden. Met deze hulpbende voorzien trok Utina vol vertrouwen tegen den vijand. Tegen den avond legerde het Indiaansche legertje zich in verscheidene afdeelingen, om daardoor in de gelegenheid te zijn des nachts zoo veel beter wacht te houden.

Honderd krijgslieden stonden om den hoofdman geschaard, een weinig verder stond een troep van twee honderd en deze waren wederom door eene derde oneindig sterkere bende omgeven. Bij het aanbreken des dags braken de Indianen op, en als zij de grenzen des lands naderden dat zij overvallen wilden, vroeg Utina zijn waarzegger aangaande de sterkte van het vijandelijke leger. Deze waarzegger was een oude eerwaardige grijsaard. Hij knielt neder, teekent rondom zich in het zand eenige wanstallige figuren, murmelt afgebroken woorden, geraakt in de grootste ontroering, en weder bij zijne zinnen gekomen, noemt hij het aantal zijner vijanden en de plaats waar zij den krijg afwachten. De Kazike was ontmoedigd. De dringende voorstellen van Ottigny halen hem met moeite over om verder voorwaarts te rukken. De blanken openen het gevecht. De vijand wordt overwonnen. De verslagenen en gevangenen worden—zonder dat Ottigny zulks beletten konde—in stukken gehouwen en de wilden keeren met hunne bloedige zegeteekenen naar huis terug.

Weldra breken er onlusten in de fransche kolonie uit; Laudonnière poogt vergeefs door gestrengheid de orde te herstellen. Eenige ontevredenen beklagen hem in het moederland en het gevolg van alles is, dat hij den 28 Augustus 1565 door Jean Ribaut, het hoofd der vroegere expeditie, vervangen wordt.

HUWELIJKS GESCHIEDENIS.

Mr. Milligan was een jong advokaat; een knappe kerel, naar wien al de meisjes met begeerige oogen uitzagen, en Fanny Lee was het liefste, aardigste en mooiste meisje van het gansche dorp. De lezer begrijpt zeker reeds wat er van worden zal en wij willen er dus maar niet veel omslag mede maken, met te zeggen dat het op een huwelijk uit liep.

Zij waren gehuwd en woonden in een aardig huisje, digt bij de woning van Fanny Lee's vader. Op den eersten dag, dat zij dit huisje betrokken, zaten zij te zamen aan de theetafel, zoo gelukkig als twee vogeltjes, die juist hun nest voltooid hebben. Terwijl zij nu zoo den eersten kop huisselijk geluk en thee smaakten, kregen beider oogen iets te zien, dat van den haard weg liep. Oogenblikkelijk riepen zij in eenen adem uit:

Hij. Kijk, een' muis!
Zij. Kijk, een' rot!
Hij. Ik geloof, dat het een' muis was, liefje.
Zij. Wel neen, hartje! Ik geloof dat het een' rot was.
Hij. O neen! Ik zag het goed en ik weet zeker dat het een' muis was.
Zij. Wel, ik zag het ook goed, Hendrik, en ik ben er zeker van dat het een' rot was.
Hij. Ik zeg dat het een' muis was, Fanny.
Zij. En ik zeg dat het een' rot was.
Hij. Het was een' muis.
Zij. Het was een' rot.
Hij. Het was een' muis.
Zij. Het was een' rot.—En zoo gingen zij voort "muis," "rot, rot," "muis", "rot, rot rot", "muis, muis, muis", al harder en harder; Milligan werd gek, Fanny begon te schreijen, en het ging van kwaad tot erger, tot dat Fanny zeide dat zij met zulk een beest van een' vent niet leven wilde, en zij pakte haar rommeltje bij elkander, liep naar haars vaders huis en bleef daar den ganschen nacht. Milligan vond het al heel eenzaam en akelig zoo alleen in huis, maar hij was een regtsgeleerde en een man, en was niet gezind om het den eersten dag den besten al voor een klein ding van een wijf op te geven. Hij ging den volgenden morgen naar zijn kantoor, "neuriënde om zich zelven moed te geven" en beproefde om te midden zijner bezigheden het gebeurde te vergeten. Hij was er geheel zeker van dat Fanny te huis zou zijn als hij in den namiddag terug keerde. Niets van dat alles. Daar was zij te koppig voor. Hij wilde niet naar haar toe gaan, want dan had hij het gewonnen gegeven en zij wilde niet komen voor dat hij haar kwam halen. Verscheidene dagen gingen zoo voorbij, en weken, en maanden, en de zomer was bijna om, toen de wederzijdsche vrienden, die van de zotte oorzaak der scheiding gehoord hadden, tusschen beiden kwamen en hen zeer gemakkelijk tot elkander bragten. Zij waren beiden blijde genoeg, dat zij vergeven en vergeten en naar dat genoegelijke huisje terug keeren konden, wijzer, zoo niet beter als zij van te voren waren.

En nu zitten zij nogmaals aan dezelfde theetafel, in dezelfde nette kamer, en over de tafel elkander in de oogen ziende, overvloeijende van liefde. Zij konden niet nalaten zich den tijd te herinneren, toen zij daar gezeten hadden—voor het eerst zoowel als voor het laatst—en lagchende om de dwaasheid van hunnen twist, zeide Milligan juist wat hij wilde zeggen:

"Wel nu, Fan, was er wel ooit zulk een zot ding als onze twist over die vervloekte muis!"

"Gij vergeet, lieve Hendrik, dat het een' rot was."

"Neen, neen, Fanny! Het was een' muis kind: ik zag het juist daar op dat plekje."

"Wel, ik zag het ook, lieve; en ik weet dat het een' rot was."

"Ik zeg, dat het een' muis was."

"Ik zeg dat het een' rot was."

"'t Was een' muis."

"'t Was een' rot."

En zoo gingen zij weder aan den gang, al erger en erger, totdat zij beiden boos werden. Fanny liep weder schreeuwende en jankende naar huis en nu zijn zij voor goed gescheiden.

De sacro jejunio.

Zoekt gij het vasten, vriend, in weelde en overvloed,
En noemt een' schralen kost uw' duizenden van spijzen?
't Is alles toch opdat gij aan de maag voldoet,
't Zij gij 't op de aarde zoekt of uit de zee doet rijzen.
Geen vasten is een' spijs, schoon die uit 't water zij:
De naam verandert wel maar weert geen' smulpartij.

Item.

Wat helpt het dat gij al een' tijd stelt voor het vasten
En door een' schralen kost u dan verzwakken gaat?
Wanneer gij eene schuld uw' ziele voelt belasten,
Is 't vasten als gij u onthoudt van alle kwaad.
Men doodt het vleesch niet door de spijzen te besparen.
Voed niet met zonde uw ziel, dan doet ge ook 't vleesch bedaren.

Naar het Latijn van Vincentius Guinisius.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

ALBANY, 9 Mei. *Een dienaar der policie door een viervoetig dier aangevallen. Raar maar waar.* De dienaar der policie Thornton, heden nacht op zijne post zijnde, werd op den hoek van de Hawk- en Lydia straat aangevallen, door iets dat hem voorkwam de grootte eener kat te hebben, en een geluid voortbragt gelijkende naar het geschreeuw eener rat, die door eenen hond of eene kat wordt aangevallen. Bij de eerste nadering bleef de beambte staan, maar ziende dat hij niet in staat was het weg te jagen, deinsde hij af, zijn best doende met er naar te schoppen. Dit scheen de boosheid van het beest op den *nachtwachter* te vermeerderen, zoodat deze zich begon te verbeelden, dat hij er eindelijk bij te kort zou schieten, en daarom zijnen broeder policieman te hulp riep. De strijd werd eenigen tijd met woede gevoerd, en eindelijk door den beambte Montross, die op het slagveld verscheen, ten einde gebragt, daar deze door eenen goedgerigten slag met zijnen knuppel den aanvaller levenloos op de straat uitstrekte. Dit had slechts weinige minuten voor twaalven plaats, het tijdstip waarop de policiemannen naar het stationsgebouw terug moesten keeren. Binnen komende overhandigde Thornton aan den dienstdoenden ambtenaar zijnen geaneuvelden aanvaller, welke nu bleek een dier van het wezelgeslacht te zijn, zijnde omtrent een voet lang. Eenigen tijd geleden was de buurt geplaagd geworden door wat men veronderstelde kleine dieven te zijn, daar des nachts kostelijke kippen verdwenen, die waarschijnlijk door dit dier vermoord waren. De policiemannen wisten van deze verliezen en lagen nacht op nacht op de loer om de bedrijvers dezer diefstallen te vatten. De ongeloovigen kunnen, als zij naar het vierde districts Stationshuis gaan, dit rare dier zien, en des noods het verhaal van den aangevallenen zelven hooren, en wel juist zoo als wij het uit den mond der hoogere beambten vernomen hebben.

PHILADELPHIA, 10 Mei. Men zegt dat er sprake is, om voor den heer INGRAHAM, kommandant van de oorlogsloep St. Louis, tot hulde voor zijn dapper gedrag in de Koszta zaak, eene plegtige, openlijke ontvangst in gereedheid te brengen.—Wij hebben echter later vernomen dat kapt. Ingraham het hem aangeboden publiek diner heeft afgewezen, omdat zijne tegenwoordigheid te huis in Zuid Carolina vereischt wordt.

NEW YORK, 11 Mei. De prijs der gewone levensmiddelen is nog voortdurend aan het rijzen. Meel staat op $14 de barrel, rundvleesch op $11 tot $15 de honderd pond.

CLEVELAND, 12 Mei. De Staatsconventie der Say Nothings of zeg nieten te Columbus, Ohio, heeft de democratische ticket aangenomen, behalve voor Gouverneur, Attorney General (procureur generaal) en Auditeur. Chase verkreeg de benoeming voor gouverneur in plaats van Medill.

BOSTON, 14 Mei. Er had heden eenige verwarring in het huis plaats door de uitzetting van Hiss. Hij kwam binnen en nam twee maal plaats, en werd door de beambten weggebragt, waartoe bijna met algemeene stemmen door het huis de bevelen werden aangenomen.

WASHINGTON, 11 Mei. *Brieven met geld.*—De chef van het departement heeft instructien vervaardigd voor de postmeesters, tot een nieuw stelsel voor het aanteekenen van brieven van waarde. Dit plan zal in werking komen op den 1 Julij e. k., tegen vijf cents extra.

ROCHESTER, 16 Mei. Er had hier verleden Zaturdag een verkoop *te goeder trouw* plaats van te veld staande tarwe [het gewas], en wel de eerste, van welke wij in dit voorjaar gehoord hebben. Een van de grootste landbouwers in eene naburige town ging eene overeenkomst van verkoop aan van de opbrengst van ongeveer honderd akkers land, om afgeleverd te worden onmiddelijk na den oogst, voor iets minder dan $2 het bushel. De kooper was een molenaar. Een mooije som werd terstond vooruitbetaald, om de overeenkomst geldig te maken. Uit dezen koop laat zich besluiten, dat de vooruitzigten tegenwoordig zijn, dat de prijs van het nieuwe gewas niet minder dan $2 zal zijn. Er zullen nog wel tien weken verloopen eer de oogst daar is, en belangrijke veranderingen kunnen op de graanmarkt in dien tijd plaats hebben. —*Union.*—Wie van beiden is een gek? Zeker de landbouwer niet.

NEW YORK, 15 Mei. Het barkschip *Grape Shot* keerde heden met BAKER, den moordenaar van Bill Poole aan boord, terug. Hij kwam te Palmas aan van deze haven binnen zeventien dagen en zeilde af en aan tot dat de *Isabella Jewett* in het gezigt kwam, waarop het deze aanklampte en den gevangene arresteerde.

Eene groote blijdschap veroorzaakte de gevangenneming van Baker en zijne aankomst in deze stad. Hij zeide dat zijn voornemen was geweest naar Konstantinopel te gaan en deel aan den oorlog in de Krim te nemen. Aan boord van de Isabella Jewett ging hij door onder den aangenomen naam van Brown. De gevangene werd aan boord van de sleepstoomboot genomen en met haast naar de gevangenis gebragt, aldus de opschudding voorkomende, welke de Grape Shot in zijn dok wachtte.

— 16 Mei. Onder de passagiers van de Atlantic heden waren de gewezen president Fillmore, en de Senator James, van Rhode Island. Het medegenomen geld was $1,894,801, de grootste som die ooit in deze haven geladen is.

— 17 Mei. Er werd gisteren in den raad voorgesteld om aan elk der policiebeambten, die Baker gearresteerd hebben $500 te geven, maar dit voorstel werd ter griffie gedeponeerd.

VOORUITZIGTEN VAN DEN OOGST.

Er zullen weinige of geene onzer lezers zijn, die er geen belang in stellen iets van de vooruitzigten van het gewas te weten. In zoo verre wij daarvan berigt hebben kunnen ontvangen deelen wij het volgende mede:

NEW YORK.—In de meeste counties moet het gewas van tarwe allergunstigst staan en de bewondering der landbouwers opwekken. De oogst van het vorige jaar was ver onder het middelmatige en de hooge graanprijzen, die er een natuurlijk gevolg van waren, hebben den landbouwers aanleiding gegeven ongelijk meer te zaaijen en het is zeker niet te hoog geschat, als wij opgeven, dat ongeveer een vierde gedeelte lands meer met tarwe bezaaid is, dan ooit in eenig vroeger tijdperk. Ofschoon de winter zeer streng was betoonde dezelve zich toch niet zoo verderfelijk en even zoo gunstig heeft zich ook het voorjaar laten aanzien.

In den omtrek van Niagara Falls moet de prijs van het land zeer gedaald zijn, daar de korenworm aldaar in het vorige jaar geduchte schade aanrigtte en de landman eene dergelijke ramp ook in dit jaar vreest.

VIRGINIE.—Alle berigten uit de voornaamste korenstreken van den Staat luiden zoo gunstig, dat zich een rijke graanoogst laat verwachten. In het bijzonder Halifax county, het voornaamste county van graanbouw, heeft de beste vooruitzigten. Ofschoon het weder daar niet bijzonder gunstig is, daar het zeer aan regen ontbreekt, zoo laat zich toch het beste hopen.

DELAWARE.—Het gewas moet door den ganschen Staat zoo schoon staan als het nog nooit gestaan heeft. De vooruitzigten op eenen rijken oogst van allerlei vruchten zijn daar, ofschoon zij wel wat later rijp zullen zijn dan anders het geval is. Met wat gunstig weder kan het aan eenen goeden oogst van koren, peulvruchten en boomvruchten niet ontbreken.

WISCONSIN.—In het binnenste van den Staat heeft het in den laatsten tijd geregend en wel toereikend en ter gelegener tijd, om de wintertarwe te doen gelukken. Naar de berigten uit de grootere tarwe districten van den Staat staat het gewas aanmerkelijk beter dan in het vorige jaar en belooft eenen rijken oogst. De landbouwers hebben hun zomerkoren gezaaid, en tot nog toe was de lente den groei zeer gunstig en als het weder zoo blijft, levert Wisconsin nog eens zoo veel graan op als vroeger.

INDIANA.—Warm weder en regen hebben in de laatste weken ook daar zeer voordeelig op den wasdom gewerkt en de tarwe moet nooit beter hebben gestaan. Desgelijks moet het met de rogge zijn. Van beiden werd niet meer gezaaid dan vroeger. Daarentegen werd er meer haver gebouwd en deze moet goed opkomen. Een vierde of een derde meer werd met maïs beplant, slechts ontbrak het aan poters, om ook de gewenschte hoeveelheid lands te kunnen bepoten.

MARYLAND.—De korenvelden bekomen met het verloopen der lente meer en meer, maar staan toch niet zoo goed als men het wenscht. Daarbij is de oude voorraad uitgeput en niet voldoende voor huiselijk gebruik. In eenige deelen van Alleghany County ontbreekt het zeer aan regen, terwijl de landbouwers van Anne Arundel County met den staat van het gewas zeer tevreden zijn.

GEORGIE.—De perzikoogst is door de vorst half vernield, terwijl andere vruchtboomen daarvan bijna niet geleden hebben. Tarwe staat zeer goed en de uitzigten zijn dooreen gunstig.

MISSOURI.—De landbouwers in het noordelijk gedeelte van den Staat zijn met de oogstvooruitzigten buitengewoon tevreden. In het westelijk gedeelte van den Staat moet de oogst iets meer dan half gewas beloven.

ILLINOIS.—Ofschoon de uitkomsten van het vorige jaar juist niet bemoedigend waren, zoo is toch 20 percent meer land met koren bezaaid en het gewas moet dooreen zoo verblijdend staan, dat bij gewoon voorjaarsweder de opbrengst mild zal zijn.

LANCASTER COUNTY, PA.—In de laatste dagen hebben de tarwevelden een aanmerkelijk beter voorkomen verkregen en de landbouwers zijn thans met de vooruitzigten volkomen tevreden. Ook het gras is in vollen bloei, en als het tegenwoordige goede weder aanhoudt is er voeder in overvloed. Desniettemin zullen de prijzen niet zoo spoedig op hun oud punt komen.—

☞ Het New Yorksch Journal of Commerce, van de afschaffingswet sprekende, merkt het volgende aan: "De fanatieken verliezen alle bedenkingen van voorzigtigheid en wijsheid uit het oog. De matigheidswet, die door onze wetgeving is aangenomen, heeft duizenden tot openbaar trotseeren van die wet vereenigd, en duizenden tot het voornemen van dezelve met alle wettige middelen te weêrstaan. Het gebrek aan gezond verstand bij hen die met de wetgevende magt zijn bekleed, heeft deze ongelukkige uitkomst voortgebragt.

☞ Mevrouw Natuur is eene wispelturige feeks. Na de velden, bosschen en tuinen op de fraaiste wijze bedekt te hebben, met de meeste verscheidenheid van welriekende bloesems, heeft zij in de vorige week verscheidene nachten achtereen hare luimen getoond, die bloesems afsnijdende met de scherpe schaar van kolonel Jaap Vorst; en wij moeten het met leedwezen zeggen, maar al te goed. Wij vreezen dat de meeste vruchten in deze streek gedood zijn.

Mineral Point Tribune.

☞ Vrijdag den 13 dezer is een geestelijke van New York, op weg naar de algemeene vergadering (Assembly) te St. Louis, aan het depot te Cleveland van eenen reiszak beroofd, bevattende $80, en zijne geloofsbrieven.—De dief is niet gevangen.

WIJ VERZOEKEN ONZE LEZERS hunne aandacht te vestigen op Professor Holloway's advertentie, voorkomende in eene der volgende kolommen. De gansche wereld is met den naam en de faam zijner pillen en zalven te veel bekend om er verder over uit te weiden. Vele ziekten zijn er door genezen en zullen er door genezen worden, wanneer onze lezers er de proef van willen nemen. Voornamelijk wat ongesteldheden van lever en maag betreft, zijn deze pillen van eene verbazende uitwerking geweest, en aangaande huidziekten, laat de zalf niets te wenschen over.

GEMENGDE BERIGTEN.

De drankafschaffingswet van Michigan is den 15 dezer in werking getreden.—De onlangs bij Grand Rapids Mich. ontdekte minerale verwstof voldoet niet aan het oogmerk.—De St. Louis *Intelligencer* hoopt en vertrouwt dat Page & Bacon na eenige maanden weder zaken zullen doen.—Een raadsheer te Boston werd beboet voor twee dollars en de kosten voor het rooken van een cigaar op straat.—Er zijn valsche twintig dollar stukken in omloop die slechts $18.50 waard, en alleen aan het onderscheid der dikte te kennen zijn.—Barnum heeft afgekondigd dat geene zwarte kinderen tot zijne kindertentoonstelling zullen worden toegelaten; maar wel gele om den staat Virginie niet buiten te sluiten.—De expeditie opgerigt te New York om Dr. Kane op te zoeken, die verleden jaar uitgevaren is om Sir John Franklin op te sporen, zal den 1 Juny uitzeilen.—De hangende brug bij den St. Anthony waterval zal hersteld en gereed zijn op den 1 July.—In een huis te Cleveland hebben de muurwitters voor $100,000 aan valsche banknoten gevonden, alle op banken van Canada.—Het Russische gouvernement heeft acht duizend zilveren roebels onder de armen van Petersburg uitgedeeld, om voor de ziel van den Czaar te bidden.—Gelijk reeds in de tijden van Olim houden de kooplieden acht en tien dagen den mond als de prijs van het meel gedaald is, maar geen half uur als die is gerezen.—In Iowa waren 25,555 stemmen voor en 22,645 tegen de drankwet.—Te Dunkirk is een barbier, die eenen klant van $1.400 beroofd had, hem chloroform toedienende, tot vijftien jaren gevangenisstraf veroordeeld.—Te Milwaukie zijn in de vorige week, op eenen dag, zeventig duizend bushels tarwe omgezet, tegen den gemiddelden prijs van $1,57 tot 1,60 het bushel, vrij aan boord.

LATERE BERIGTEN VAN EUROPA.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, den 19 April. Bij koninklijk besluit is eene medaille ingesteld, om te worden geschonken aan zoodanigen die zich bijzonder hebben onderscheiden bij den jongsten watersnood. De medaille zal zijn van zilver of brons, aan de eene zijde 's Konings borstbeeld bevatten en aan de keerzijde de woorden: *Watersnood* 1855, in eenen krans van oranje en lauriertakken van onder door een lint verbonden. Zij zal op de linkerborst mogen worden gedragen.

— Te Schiedam heeft den 27sten Maart j.l. weder eene samenscholing plaats gehad van een honderd vijftigtal menschen, die schreeuwden, dat de colporteur der Evangelische maatschappij, die aldaar ijverig en met vrucht werkzaam is, ter stad diende uitgebannen te worden en zijne boeken moesten verbrand worden. Eenigen der oproerlingen schopten tegen zijne borkentasch, enkelen zelfs wierpen met steenen. Vertrouwende op de bescherming, waarop hij aanspraak heeft als een staatsburger, die zich beweegt binnen de grenzen der wet, gaat hij echter bedaardelijk zijnen gang.

IJZENDOORN, 9 April. De tabaksteelt maakt niet alleen op de Veluwe, alwaar zij in de omstreken van Amersfoort, voor het eerst in ons vaderland in 1614 werd ingevoerd, maar ook alhier in de Neder-Betuwe, welke thans een aanzienlijken tabaksbouw bezit, een voornaam middel van bestaan uit; hoezeer deze tabak in deugdelijkheid geenszins met de Overzeesche kan wedijveren en op de plaats waar hij gekweekt is, minder tot rooken, dan wel tot andere einden, zoo als het wasschen van schapen gebruikt wordt, heeft hij veel aftrek in Duitschland en wordt in het bijzonder voor de regie in Oostenrijk opgekocht; de tabak is aldaar zeer gezocht en overal bekend onder den naam van "Valburger tabak;" (eertijds teelde men te Valburg de beste kwaliteit), terwijl dezelfde soorten onder den naam van "tabac d'Amersfoort," in Frankrijk, bijzonder te Parijs, veel aftrek hebben.

Veilig kan men de opbrengst van een bunder goed en zorgvuldig bewerkt tabaksland stellen van *f* 1200 a *f* 1500. Wanneer men de kosten der zware bemesting, het verhouwen, planten, de overige bewerkingen, welke zeer menigvuldig zijn en een groot gedeelte der bevolking een' geruimen tijd van het jaar bezig houdt, raamt op *f* 600 a *f* 800, zoo kan een bunder grond [de renten medegerekend], de aanzienlijke winst van *f* 900 opleveren.

In Europa alleen wordt de verbazende hoeveelheid van circa 200 millioen kilo's tabak per jaar geconsumeerd en in 't gewone leven op drierlei wijze verbruikt, namelijk gekorven en gerold, gemalen of gesponnen, en daar aldus minstens 150 millioen guldens jaarlijks in dit werelddeel verrookt, versnoven of verkaauwd wordt, kan men zich een denkbeeld vormen, welken belangrijken tak van handel deze kultuur oplevert, en bovendien een tal van menschen werk en brood geeft.

LEIDEN. 17 April. Gisteren morgen te 8 uur werd het stoffelijk overschot van den zoo innig betreurden hoogleeraar *Niermeijer*, op de begraafplaats alhier ter aarde besteld.

De hoogleeraar *Kist*, zelf diep getroffen, hield eene toespraak bij het graf, die door eene zeer talrijke schare werd aangehoord en voorzeker het gemoed van zeer velen tot tranen bewoog.

Daarna sprak de heer *H. W. Terpstra*, theol. stud., een woord van eerbiedige en hartelijke vereering en hulde aan den dierbaren afgestorvene en besloot met de bede, dat hunne overige hooggeschatte leermeesters hun nog lang mogten gespaard blijven.

BELGIE.

BRUSSEL, 16 April. Bij een koninklijk besluit van den 10 April is een prijs van 2000 francs uitgeloofd voor den schrijver eener verhandeling, houdende aanwijzing van geschikte middelen om de uitdelving der steenkolen tot minstens duizend ellen diepte voort te zetten, zonder merkelijke vermindering der voordeelen of vermeerdering der gevaren, waarmede thans de bewerking der Belgische steenkolenmijnen gepaard gaat.

— De minister van oorlog is gemagtigd in de kanongieterij van den staat 96 stukken geschut van verschillend kaliber te doen gieten, voor rekening van het gouvernement der Nederlanden.

— Men verzekert, dat Belgie met Nederland een verdrag heeft gesloten, gelijk aan dat, hetwelk laatstgenoemde staat met de Vereenigde Staten heeft aangegaan. Krachtens dit verdrag, zal Belgie voortaan in de Nederlandsche Oost-Indische bezittingen een' consul hebben.

FRANKRIJK.

PARIJS, 13 April. Men begint te Parijs de houding van Oostenrijk naauwkeuriger gade te slaan en voorzigtiger te beoordeelen, en is op eene kleine afwijking van dien kant voorbereid. Tot dus verre stelde men een groot vertrouwen in deze mogendheid, omdat men overtuigd is, dat de ministers *von Buol, Buch* en *Bruck* werkelijk voor eene gemeenschappelijke staatkunde met de Westersche mogendheden zijn; maar men merkt nu en dan, dat er een invloed bestaat, die wel eens in het beslissend oogenblik de pogingen van genoemde staatslieden zou kunnen paralyseren. Van Pruissen zegt men hier, even als te Londen, dat de Koning eene nota aan de Russische regering heeft gezonden, waarin deze laatste uitgenoodigd wordt zich met de Westersche mogendheden te verstaan, omdat Pruissen anders, wijkende voor de algemeene meening in Duitschland, zijne neutraliteit zou moeten opgeven.

[Volgens een beursgerucht te Berlijn zoude het wel kunnen gebeuren, dat Oostenrijk onzijdig bleef, omdat de Westersche mogendheden hare vorderingen betreffende het derde punt uitbreiden.]

Van den 21sten. Sommige goed onderrigte personen willen weten, dat de Koningin van Engeland haar bezoek in Frankrijk, op voorstel van den Keizer vervroegd heeft, zoodat zij reeds den 3den Mei te Parijs zoude komen. Men wil dit in verband brengen met het vertrek van den Keizer naar de Krim, en men verzekert zelfs, dat het Engelsche kabinet er in toegestemd zoude hebben, de geheele strijdmagt onder zijn opperbevel te plaatsen.

Hoe men hier over de zaak van oorlog of vrede denkt, kan men daaruit opmaken, dat aan de wetg. vergadering medegedeeld is, dat zij denkelijk in Julij weder bijeengeroepen zal worden, om voor eene nieuwe leening en eene nieuwe ligting van troepen te stemmen.

Van den 22sten. De Keizer en de Keizerin zijn heden van hun bezoek in Engeland alhier teruggekeerd, na eene revue over de in den omtrek van Boulogne gekampeerde troepen te hebben gehouden.

— Men verzekert dat de Madridsche koninklijke club voor stierengevechten het plan gevormd heeft om te Parijs gedurende de tentoonstelling eenige stierengevechten te organiseren, ten einde aan de Parijzenaars zoowel als aan de talrijke vreemdelingen dit echt nationale Spaansche schouwspel te vertoonen. Reeds heeft de bedoelde club een daartoe strekkend verzoek opgesteld, dat sterk ondersteund wordt door onzen gezant te Madrid, den markies *de Turgot*; de hertog van *Alba* heeft ook de Keizerin over deze zaak aangeschreven.

ZEETIJDINGEN.

Te Nieuw York aangekomen Schepen:

Den 8 Mei. Liverpool, met 256 passagiers, van Londen, 32 dagen;—Middlex, met 500 pass., van Liverpool, 27 dagen;—Manhattan, met 650 pass., van Liverpool, 31 dagen;—Conqueror, met pass., van Liverpool, 34 dagen;—Tapscot, met 370 pass., van Liverpool, 33 dagen.

Den 10 Mei. Carolus Magnus, met 117 pass., van Havre, 22 dagen;—Victoria, met 220 pass., van Londen, 35 dagen;—Australia, met pass., van Liverpool, 23 dagen.

Den 11 Mei. Portshire, met 350 pass., van Liverpool, 35 dagen;—Margaret Evans, met 300 pass., van Londen, 29 dagen.

12 Mei. James L. Bogert, met 270 pass., van Liverpool, 24 dagen;—Australia met 445 pass., van Liverpool, 25 dagen;—New Hampshire, met 35 pass., van Liverpool, 43 dagen;—Robert W. Sloman, met 268 pass., van Antwerpen, 25 dagen.

CORRESPONDENTIE.

AGENTEN.—Onze agenten H. C. HUYSKAMP te St. Louis en A. SMITS te Green Bay zijn vertrokken, zoodat wij daar tegenwoordig geenen agent hebben. In eerstgenoemde plaats echter, heeft Mr. J. VAN AARTSEN reeds eenen geruimen tijd onze belangen met eenen voorbeeldigen ijver behartigt, en wij zullen hem volgaarne als agent op de lijst plaatsen.

Te Albany heeft E. VAN DER STOLPE, en te New York de heer JOHN J. SCHROONER, Boekhandelaar, 12 Bible House, Astor Place, het agentschap voor de Nieuwsbode op zich genomen.

— In het postkantoor alhier ligt eenen brief voor Martinus van der Wege, uit Ter Neuzen.

MARKTPRIJZEN.

SHEBOYGAN, WIS., den 21sten Mei 1855.

Meel,	Tarwe, ℔ zak.	$3,50 @ 4,00
	Rogge, „ „	3,25 @ 3,00
	Boekweit, per 100 ℔s.	— 3,50
Winter Tarwe, ℔ bushel,		1,53 @ 1,60
Club Tarwe, „ „		1,44 @ 1,55
Zomer Tarwe, „ „		1,37 @ 1,40
Rogge, „ „		1,00 @ 0,00
Garst, „ „		80 @ 0,00
Haver, „ „		62½ @ 0,65
Inl. Koren, „ „		— @ —
Witte Boonen, „ „		1,00 @ 0,00
Erwten, „ „		1,25 @ 0,00
Aardappelen, „ „		56 @ 0,60
Vleesch, ℔ 100 ℔s.		— @ —
Spek, „ „ „		— @ —
Boter, ℔ ℔.		13 @ 18 c
Reuzel, „ „		10 @ — c
Kaas „ „		12 @ 16 c
Eijeren, ℔ dozijn		10 @ — c
Drooge Appels, ℔ bushel		2,25 @ —
Groene Appels, ℔ barrel		— @ —
Spek (mess) ℔ barrel		14 @ 15
Zout, ℔ barrel		— 2,00
Wit Visch, ℔ barrel,		— 4,00
Whiskey, per gallon		— 0,25
Timmerhout, per M.		9 @ 17
Shingles, ℔ M.		1,25 @ 1,50
Hout, per cord,		1,50 @ 2,00
Hooi, ℔ ton		12 @ 16,00

Mengelwerk.

De dukaat en de cent.

Uit het Engelsch van Mary Howitt.

Een dukaat en eene cent waren juist in de groote munt geslagen. Zij lagen naast elkander, zuiver en schoon, en het heldere zonlicht schitterde op hen.

"Weg, gij vod!" schreeuwde de dukaat, "gij zijt slechts van gemeen koper gemaakt en zijt niet waardig, dat de zon u beschijnt. Gij zult spoedig zwart en vuil zijn en niemand zal zich verwaardigen om u van den grond op te nemen. Ik integendeel ben van kostbaar goud; ik zal door de wereld reizen naar de grooten der aarde—naar vorsten en koningen. Ik zal groote dingen doen en misschien na verloop van tijd een gedeelte van eens konings kroon worden."

Op dit oogenblik rees eene groote witte kat, die bij het vuur lag, op, en zich op eene andere zijde leggende, zeide zij:

"Het laagste moet het hoogste worden, om alles gelijk te maken."

En met het lot van deze geldstukken ging het bijna even eens.

Het gouden stuk kwam in het bezit van eenen rijken vrek, die het in eene kist onder een groot getal andere goudstukken opsloot. De gierigaard vreezende dat hij spoedig sterven zou, begroef al zijn goud in de aarde, zoodat niemand na hem het zou bezitten; en daar ligt nu de trotsche dukaat tot den huidigen dag, en is zoo zwart en vuil, dat niemand hem op zou rapen als hij hem zag.

De cent reisde ver door de wereld en kwam tot groote eer; en dit geschiedde aldus:

Een werkgast van de munt ontving deze cent in betaling van zijn loon, en als zijne kleine zuster het glanzige geldstukje bewonderde, gaf hij het haar. Het kind liep in den tuin om hare moeder de cent te laten zien, toen een oude, kreupele bedelaar kwam aanstrompelen en om een stuk brood smeekte.

"Ik heb geen brood," zeide het meisje.

"Geef mij dan eene cent, opdat ik eene bete broods kunne koopen", hernam de bedelaar, en het kind gaf hem hare cent.

De bedelaar hinkte weg naar den bakker.—Terwijl in den winkel stond, kwam in de straat een oude kennis aan, als een pelgrim gekleed, met zijnen mantel, staf en zak, en gaf aan de kinderen fraaije afbeeldingen van heiligen en vrome mannen, en de kinderen wierpen geld in de bus, die de pelgrim in zijne hand had.

De bedelaar vraagde: "waar gaat gij heen?"

De pelgrim antwoordde: "vele honderden mijlen ver naar de stad Jeruzalem, waar de lieve Heer Jezus geboren werd, en leefde en stierf. Ik ga bidden bij Zijn heilig graf en mijnen broeder vrijkoopen, die van de Turken gevangen genomen is. Maar eerst verzamel ik geld in mijne bus."

"Neem dan ook mijn penuinkske", zeide de bedelaar en gaf den pelgrim de cent.

De bedelaar wilde weg gaan zoo hongerig als hij was, maar de bakker, die toegekeken had, gaf den armen ouden man het brood, dat hij meende te koopen.

Vervolgens reisde de pelgrim door zeer vele landen, zeilde over de zee in een klein schip, en bereikte eindelijk de stad Jeruzalem. Toen de pelgrim daar aankwam, bad hij eerst bij het graf en begaf zich toen naar den Sultan, die zijnen broeder gevangen hield. Hij bood den Turk eene groote som gelds aan als hij zijnen broeder in vrijheid wilde stellen. Maar de Turk eischte meer. "Ik heb niets meer om te geven," sprak de pelgrim, "dan deze nietige cent, welke een hongerige bedelaar mij uit medelijden gaf. Heb gij ook medelijden en de cent zal er u voor loonen."

De Sultan stak de cent in zijnen zak, en vergat dezelve weldra geheel. De keizer van Duitschland kwam naar Jeruzalem, en voerde oorlog tegen den Sultan. Deze vocht dapper en werd niet gewond. Eens werd eene pijl regt op zijne borst afgeschoten—dezelve trof hem, maar stuitte terug zonder hem te wonden. De Sultan was hier zeer over verwonderd en na den slag werden zijne kleederen onderzocht, en in den borstzak werd de cent gevonden, waardoor de pijl was terug gekaatst. De Turk hield de cent nu in groote eer, en had dezelve aan eene gouden keten aan het gevest van zijn zwaard hangen. Later in den oorlog werd de Sultan door den Keizer gevangen genomen, en was genoodzaakt zijn zwaard aan hem over te geven. En aldus kwam de cent met het zwaard in het bezit van den keizer.

Terwijl de keizer aan tafel zat met eenen beker wijn in de hand, zeide de keizerin, dat zij des Sultans zwaard wenschte te zien, en het werd binnen gebragt. Als nu de keizer het aan de keizerin overgaf, viel de cent van de gouden keten af in den beker wijn. De keizer bemerkte dit en nam er de cent uit, eer hij den beker aan zijne lippen bragt. Maar de cent was geheel groen geworden. Een booze bediende had den wijn vergiftigd ten einde den keizer te dooden. De bediende werd ter dood veroordeeld; maar de cent werd in de keizerlijke kroon geplaatst.

Aldus had de cent een kind bekoord, eenen bedelaar brood verschaft, eenen gevangene bevrijd, eenen Sultan het leven gered en eenen keizer. Daarom werd zij in de keizerlijke kroon gezet en is daar tot op den huidigen dag—als men die kroon slechts zien kon.

De tranen van heden.—Er is een traan van smart. De traan van heden moge niet door dezelve oorzaak worden voortgebragt, die dien van gisteren deed storten; een traan moge uit het hart naar omhoog worden gedrongen door vreugde of door smart: het is in allen gevalle dezelfde vloeibare diamant. Een kleine traandruppel op de wang heeft eene eigene spraak. Dezelve spreekt tot personen van alle natiën; wordt verstaan door menschen uit alle landen. De traan van heden beteekent vreugde of droefenis. Het gelaat, van hetwelk een traan vloeit, zegt of hij uit de bron van vreugde of leed ontspringt. Een traan wekt het diepste medegevoel op, omdat hij het zinnebeeld is van liefde, van hoop, van droefheid. Is het van droefheid dan klopt ons hart sneller, want ons hart is gejaagd en diep getroffen. Het ware gevoel des harten wordt gezien in eenen traan, die in het oog verwijlt, dat kleine heldere venster der ziel! De tranen van heden, als zij uit droefheid voortspringen, kunnen morgen weggevaagd worden door de regenboog stralen van vrede, geluk en voorspoed. Nil desperandum. Wanhoop nooit.—*Fireside Journal.*

☞ Een geestelijke werd van eenen doctor aangesproken, eenen verklaarden deist, die hem vraagde, "of hij zich er mede bezig hield, zielen te redden?"—"Ja."—"Hebt gij wel eens eene ziel gezien?"—"Neen."—"Hebt gij wel eens eene ziel gehoord?"—Neen."—Geroken?" — "Neen." — "Geproefd?"—"Neen."—"Maar gevoeld dan?"—"Ja." —"Goed," zeide de Doctor, "dan staan onze zinnen als vier tegen een bij de beslissing der vraag of er eene ziel is." Daarop vraagde de geestelijke aan den deist of hij een doctor der medecijnen was?—"Ja"—"Wel, hebt gij dan wel eens opit eene pijn gezien?"—"Neen."—"Gehoord?"—"Neen." —"Geroken?"—Neen."—"Geproefd?"—Neen."— Maar gevoeld dan?"—"Ja."—"Wel," zeide de geestelijke, "dan staan onze zinnen als vier tegen een bij de beslissing der vraag of er eene pijn is, en toch weet gij, mijnheer, dat er pijn bestaat; op dezelfde wijze heb ik mij van het bestaan der ziel overtuigd."

Merkwaardige belooning voor het terug brengen van eene weg geloopene vrouw.—Een man, wonende in een dorpje in het binnenland, maakt aldus het verlaten van bed en tafel zijner dierbare bekend: mijne vrouw Anna Maria is verdwaald of gestolen. Die haar terug brengt krijgt op zijn' kop. En wat borgen betreft, iedereen kan toezien wat hij doet; want daar ik nooit mijne eigene schulden betaal, is het niet te denken, dat ik des nachts zal wakker liggen, om aan die van anderen te denken.

De wilde Reiszak *of hoe een logementhouder werd aan de kaak gezet.*—Op den spoortrein van Cleveland naar Buffalo bevond zich voor eenige dagen een sterig persoon, die naar New York ging, om goederen te koopen. Hij was niet wat men een karig of vasthoudend man noemt, maar iemand, die, als men hem eene cent te kort wilde doen, 50 dollars zou opofferen, om dat koperstuk te redden. Onze vriend was van Cleveland afgereisd zonder een ontbijt te gebruiken, en toen Erie in het gezigt kwam, maakte hij zich gereed, om zich aan alles wat er te krijgen was eens duchtig te goed te doen. Hij had eenen reiszak bij zich, en de eetzaal te Erie binnengaande, legde hij dien op eenen stoel, terwijl hij naast denzelven op eenen anderen stoel plaats nam. Hij was ongeveer tien minuten gevoelloos—volkomen alles vergetende; behalve dat hij het zalige bewustzijn had, dat iets op eene snelle en aangename wijze zijn inwendigen mensch opvulde. In dezen tijd kwam de kastelein rond, en bij den stoel van onzen vriend stilstaande, zeide hij: "een dollar, mijnheer." "Een dollar!" antwoordde de etende man. "een dollar! Ik dacht dat gij maar vijftig cents de persoon voor het eten liet betalen,—he?" "Dat is waar," zeide de kastelein, "maar uw reiszak heeft ook eenen stoel bezet, en daarom reken ik die ook voor een' persoon." (De tafel was ver van zeer bezet te zijn.) Onze vriend protesteerde, maar de kastelein hield vol, de dollar kwam met tegenzin voor den dag. De kastelein ging verder. Onze vriend stond vastberaden op en den mond van zijnen reiszak wijd open doende, sprak hij dien dus aan: "Reiszak—het lijkt wel dat je een persoon bent, omdat je eet—ten minste ik heb voor je betaald, en nu zal je eten ook"—waarop hij alles van de eettafel greep, wat hij maar bereiken kon, noten, rozijnen, appelen, kaakjes, taart, enz., en onder het geschater der omstanders, de goedkeuring zijner reisgenooten, en het gepruttel des kasteleins, bedaard weg ging en in den wagen plaats nam. Hij zeide dat hij provisie genoeg had om mede te New York te komen, zelfs nadat hij mildelijk een goed deel er van in den wagen had uitgedeeld. Er was ten minste voor acht dollars aan waarde in den zak—waar van de kastelein nu kapitaal en interest mistte. Zoo moeten de afzetters maar varen. — *Buff. Republic.*

De Carob boom of het "St. Jan's brood."—Onder de laatstelijk van Alicanti, in Spanje, ingevoerde zaden, waren die van den Carob boom, welks zaadhulzen, als zij rijp zijn, eenige druppels van eene zelfstandigheid, bevatten, gelijk aan honig. Hier om veronderstelt men dat deze boom dezelfde is als die, van welken Johannes zich voedde, toen hij in de woestijn was, van waar hij dikwijls St. Jans brood genoemd wordt. hij bloeit twee maal in het jaar—op het laatst van Januarij of het eerst van Februarij, en omstreeks het midden van September—als hij goed begoten wordt, groeit hij op tot eene aanzienlijke hoogte en grootte, zich somwijls zoo wijd uitspreidende, dat hij, eenen omvang van twee en drie honderd voet bereikt, en tot op twee duizend pond zaadhulzen draagt. Jonge boomen slechts een jaar oud, hebben menigmaal stammen van acht of tien duim dikte, met takken van tien of twaalf voet lengte. Koeijen, paarden en muilezels eten de peulen met groote graagte, en als zij er goed van gevoederd worden, worden zij bij uitstek vet of in goeden staat om te werken. Deze boom zal zonder twijfel goed in het Zuiden slagen en misschien in de midden Staten. Aldus is het dat de belangstelling van het gouvernement in den vooruitgang van landbouwkunde zich niet alleen uitstrekt om te huis wetenschappelijke onderzoeken te bewerkstellen, maar verzamelt ook de zaden van andere climaten om zijne eigene voortbrengselen te vermeerderen.

Een groote hoop slangen. — Baron van Humboldt verhaalt:

"In de Savannahs van Izacubó, in Guiana, zag ik een van de wonderbaarste en verschrikkelijkste tooneelen dat kan gezien worden; en ofschoon het voor de inboorlingen niets ongewoons is, heeft toch nooit een reiziger er melding van gemaakt. Wij waren met ons tienen mannen te paard, waarvan twee tot gids dienden, ten einde de doorgangen te onderzoeken, want ik verkoos de zoomen der bosschen te houden. Een van de twee personen, die de voorhoede uitmaakten, kwam in vollen ren terug en riep mij toe: "kom hier mijnheer! gij kunt hier slangen op eenen hoop zien." Hij wees op iets hoogs in het midden van de Savannah of moeras, dat veel op eenen bundel wapenen geleek. Een van mijn gezelschap zeide: dit is zeker eene van die slangenvergaderingen die zich op elkander ophoopen na eenen hevigen storm. Ik heb er meer van gehoord, maar er nooit eene gezien: laat ons voorzigtig voortgaan, maar er niet te digt bijkomen.

"Toen wij er twintig schreden af waren, belette ons de vrees onzer paarden er digter bij te gaan, waartoe ook geen onzer grooten lust gevoelde. Op eens kwam er leven in den pyramidevormigen klomp; een afgrijsselijk gesis kwam er uit voort; duizenden van slangen rolden schroefsgewijze door elkander, en schoten uit den kring hare vergiftige vurige blikken op ons. Ik beken dat ik de eerste was die terugdeinsde; maar toen ik zag, dat deze vreesselijke phalanx op haren post bleef, en meer bereid scheen zich te verdedigen dan ons aan te vallen, reed ik rond ten einde derzelver slagorde waar te nemen, welke den vijand aan alle zijden het hoofd bood. Toen dacht ik er over na wat toch het doel van deze vergadering zijn kon; en ik besloot dat deze soort van slangen eenigen ontzaggelijken vijand vreesde, misschien den kaaiman of de reuzenslang en dat zij zich vereenigen om in massa wederstand te bieden.

Gevaarlijk misverstand.—De knecht van eenen rijken boer werd zeer ziek. Men haalde den doctor, die een recept schreef. Toen deze den anderen dag weder kwam, ging hem de boer zeer bedroefd te gemoet. "Nu," vraagde de doctor, "hoe is het met den zieken?"

"Ach!" hernam de boer, "hij is dood, het schudden heeft niet geholpen."

"Welk schudden?" vraagde de doctor.

"Wel, gij hebt immers zelf op het recept gezet—hier staat het—voor het innemen telkens te schudden;—ik liet hem door vier sterke arbeiders duchtig schudden, maar reeds bij de eerste keer gaf hij den geest."

Onwederlegbaar bewijs.—"Alles bedrog en afzetterij," zeide onlangs een heer in een gezelschap, waar men lof van eenige afzonderlijke huismiddelen sprak, "het is om de centen te doen en anders niets. Ik was laatst ook zoo gek van mij door eenen reiziger voor niet weinig geld, eene flesch olie te laten aanpraten, waarmede men, zoo als hij op zijn woord verzekerde, haar kon laten groeijen waar men wilde. Wel nu? Ik smeer er eenen ouden koffer mede in, die al lang het haar verloren had, en ging ganschelijk zuinig met die olie te werk. Maar ja wel! De koffer is nog zoo kaal als hij geweest is."

1855. Maandelijksche Almanak. 1855.

MEI.		Zons-Opg. U. M.	Zons-Ond. U. M.	MEI		Zons-Opg. U. M.	Zons-Ond. U. M.
1	Dingsdag	5 40	6 28	17	Donderd.	5 13	6 46
2	Woensdag	5 38	6 29	18	Vrijdag.	5 12	6 47
3	Donderd.	5 36	6 30	19	Zaturdag	5 10	6 48
4	Vrijdag.	5 35	6 31	20	Zondag.	5 9	6 49
5	Zaturdag	5 33	6 32	21	Maandag	5 7	6 50
6	Zondag	5 31	6 33	22	Dingsdag	5 6	6 51
7	Maandag	5 30	6 34	23	Woensd.	5 4	6 52
8	Dingsdag	5 28	6 35	24	Donderd.	5 3	6 53
9	Woensdag	5 26	6 37	25	Vrijdag	5 1	6 55
10	Donderd.	5 25	6 38	26	Zaturd.	5 0	6 56
11	Vrijdag	5 23	6 39	27	Zondag	4 58	6 57
12	Zaturdag	5 21	6 40	28	Maandag	4 57	6 58
13	Zondag	5 20	6 41	29	Dingsdag	4 56	7 0
14	Maandag	5 18	6 42	30	Woensd.	4 55	7 1
15	Dingsdag	5 16	6 43	31	Donder.	4 54	7 2
16	Woensdag	5 15	6 45				

1 Volle maan ten 1 ure 55 min. 's avonds.
8 Laatste kwartier ten 8 ure 54 min. 's avonds.
15 Nieuwe maan ten 9 ure 51 min. 's avonds.
23 Eerste kwartier ten 6 ure 54 min. 's avonds.
31 Volle maan ten 9 ure 40 min. 's morgens.

Agenten voor den Nieuwsbode.
De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:
De Heer A. Stokdijk, Amsterdam, Wisconsin.
A. J. Hillebrands, Oostburg, dito.
G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
H. de Jonge, Milwaukie, Wis.
Green Bay, Wis.
J. Versteegen, Little Chute, Wis.
J. Landaal, Alto, Fond du Lac County.
H. van der Kolk, Chicago.
S. Osinga, Blue Island, Illinois.
A. de Vos, Az. Rochester, N. Y.
J. Bruynooge, Pultneyville, N. Y.
N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
J. Abeling, Paterson, enz. New Jersey.
H. Dobsen, Cleveland, Ohio.
W. Bijl, Cincinnati.
H. H. van Dijck, dito.
J. van de Luijster, Holland, Mich.
J. van den Hoek, Zeeland, Mich.
P. J. Hoedemaker, Kalamazoo, dito.
L. Dooge, Grand Rapids, dito.
N. Vijn, Grand Haven, dito.
H. Hospers, Pella, Iowa.
St. Louis.
J. Stolen, Philadelphia.

☞ De abonnements-prijs van den Nieuwsbode is slechts TWEE DOLLARS per jaar, of omtrent vier cents per week. Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de Agenten aan te melden, het geld (uitgezonderd bankbiljetten) in eenen brief, ten dien franco moet gezonden worden aan
J. QUINTUS.